

## İÇERİK:

1. Necip Fazıl Kısakürek Kaldırımlar
2. Faruk Nafiz Çamlıbel Ali
3. Dilaver Cebeci Şimdiki Zaman Çekiminde Bir Mahkuma Mektup
4. Alaaddin Özdenören Kalanlar
5. Behçet Necatigil Sevgilerde
6. Attila İlhan Emperyal Otel
7. Arif Nihat Asya Murat
8. Cahit Sıtkı Tarancı :Otuz Beş Yaş
9. Orhan Veli Kanık Tren Sesi
10. Ahmet Haşim :Merdiven
11. Ümit Yaşar Oğuzcan :Sevi Şiiri
12. Attila İlhan :Ben Sana Mecburum
13. Ahmet Hamdi Tanpınar :Bursa'da Zaman
14. Bekir Sıtkı Erdoğan :Bin Bir Gece
15. Nazım Hikmet :Memleketim
16. Yakup Polat :Hancıdan Yolcuya
17. Nazım Hikmet :Vapur
18. Osman Sarı :Önden Giden Atlılar
19. Orhan Veli Kanık :Anlatamıyorum
20. Ömer Erdem Kağıttan Yorganlarla Örttük Üstümüzü
21. Ümit Yaşar Oğuzcan Biraz Gelir Misin?
22. Cahit Külebi :Hikaye
23. Cahit Sıtkı Tarancı Gün Eksilmesin Pencereyden
24. Ahmet Arif :Anadolu
25. Attila İlhan :Aysel Git Başımdan
26. Ahmed Arif İçerde
27. Faruk Nafiz Çamlıbel :Oğluma
28. Asaf Halet Çelebi İbrâhîm
29. Ahmet Telli Özledim Seni
30. Yahya Kemal Beyatlı :Açık Deniz
31. Ahmet Selçuk İlkan Gitmeler Bana Kaldı
32. Nazım Hikmet Tam Yirmidört Ayar
33. Aşık Veysel Olmasa
34. Abdurrahim Karakoç :Beşinci Mevsim
35. Faruk Nafiz Çamlıbel :At
36. Orhan Veli Kitabe-İ Seng-İ Mezar
37. Ahmet Haşim Karanfil
38. Sezai Karakoç :Yağmur Duası
39. Ahmet Hamdi Tanpınar Selam Olsun
40. Ahmet Kutsi Tecer :Nerdesin
41. Bedri Rahmi Eyüboğlu Karadut
42. Orhan Veli Kanık :İstanbul'u Dinliyorum
43. Necip Fazıl Kısakürek :Destan
44. Kıskaç
45. Bedirhan Gökçe Bayramlar Bayram Ola
46. Cahit Sıtkı Tarancı Abbas
47. Arif Nihat Asya Bir Bayrak Rüzgar Bekliyor
48. Şehriyar Heyder Babaya Selam
49. Faruk Nafiz Çamlıbel Gençlik
50. Abdurrahim Karakoç :İsyanlı Sükut
51. Nazım Hikmet Yine Sana Dair
52. Abdurrahim Karakoç :Mihriban
53. Orhan Seyfi Orhon Veda
54. Abdurrahim Karakoç Unutursun
55. Dilaver Cebeci Türkiye'm
56. Mustafa Miyasoğlu Şairin Duası
57. Yahya Kemal Beyatlı Gece
58. Arif Nihat Asya Fetih Marşı
59. Cenap Şahabettin Elhan-I Şita
60. Ahmet Muhip Dranas :Fahriye Abla
61. Faruk Nafiz Çamlıbel :Çoban Çeşmesi
62. Zeki Ömer Defne Ziller Çalacak
63. Faruk Nafiz Çamlıbel Bizim Mmeleket
64. Orhan Veli Güzel Havalarda
65. Ziya Osman Saba Sebil Ve Güvercinler
66. Ahmet Hamdi Tanpınar Ne İçindeyim Zamanın
67. Aşık Veysel Dostlar Beni Hatırlasın
68. Kemalettin Kamu Gurbet
69. Attila İlhan :Üçüncü Şahsın Şiiri
70. Şükrü Karaca Göç Zamanı
71. Hasan Hüseyin Korkmazgil Acıyı Bal Eyledik
72. Ceyhan Atıf Kansu Dünyanın Bütün Çiçekleri
73. H. Nihal Atsız Geri Gelen Mektup
74. Sabahattin Ali Dağlar
75. Cemal Safi Besmele
76. Hasan Hüseyin Korkmazgil Acılara Tutunmak
77. Bedri Rahmi Eyüboğlu :Türküler Dolusu
78. Mehmet Akif Ersoy :Çanakkale Şehitlerine
79. Hayrullah Paşalıoğlu :Kardelen
80. Ahmet Arif Karanfil Sokağı
81. Cem Karaca Hep Kahr
82. Sezai Karakoç :Mona Rosa
83. Gecenin Melon Şapkası :Yedi Karanfil
84. Nazım Hikmet :Davet
85. Yahya Kemal Beyatlı :Sessiz Gemi
86. Mehmet Akif İnan :Mahzen
87. Necip Fazıl Kısakürek :Çile
88. Nurullah Genç Siyah Gözlerine Benide Götür
89. Necip Fazıl Kısakürek :Canım İstanbul
90. Mehmet Akif Ersoy :Bülbül
91. Orhan Şaik Gökyay Bu Vatan Kimin
92. Osman Sarı Hüzün Şiiri
93. Arif Nihat Asya Bayrak
94. Alaaddin Özdenören Dökülüş
95. Ülkü Tamer Güneş Topla Benim İçin
96. İsmet Özel Esenlik Bildirisi
97. Faruk Nafiz Çamlıbel :Sanat
98. Erdem Bayazıt :Sana,Bana,Vatanıma ve Ülkemin
99. Dilaver Cebeci:Sitare
100. Sezai Karakoç :Sürgün Ülkeden Başkentler Başkentine
101. Faruk Nafiz Çamlıbel :Han Duvarları
102. Necip Fazıl Kısakürek :Sakarya Türküsü
103. Yahya Kemal Beyatlı :Süleymaniye'de Bayram Sabahı

## KALDIRIMLAR

### 1

Sokaktayım,kimsesiz bir sokak ortasında;  
Yürüyorum,arkama bakmadan yürüyorum.  
Yolumun karanlığa sapanan noktasında,  
Sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum

Kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık;  
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.  
İn cin uykuda,yalnız iki yoldaş uyanık;  
Biri benim,biri de serseri kaldırımlar.

İçimde damla damla bir korku birikiyor;  
Sanıyorum,her sokak başını kesmiş devler...  
Üstüme camlarını,hep simsiyah,dikiyor;  
Gözüne mil çekilmiş bir ama gibi evler.

Kaldırımlar,çilekeş yalnızların annesi;  
Kaldırımlar,içimde yaşamış bir insandır.  
Kaldırımlar,duyulur,ses kesilince sesi;  
Kaldırımlar,içimde kıvrılan bir lisandır.

Bana düşmez can vermek,yumuşak bir kucakta;  
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum!  
Aman,sabah olmasın,bu karanlık sokakta;  
Bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum!

Ben gideyim,yol gitsin,ben gideyim,yol gitsin;  
İki yanımdan aksın,bir sel gibi fenerler.  
Tak,tak,ayak sesimi aç köpekler işitsin;  
Yolumun zafer takı,gölgeden taş kemerler.

Ne sabahı göreyim,ne sabah görüneyim;  
Gündüzler size kalsın,verin karanlıkları!  
Islak bir yorgan gibi,sımsıkı bürüneyim;  
Örtün,üstüme örtün,serin karanlıkları.

Uzanıverse gövdem,taşlara boydan boya;  
Alsa buz gibi taşlar alımdan bu ateşi.  
Dalıp,sokaklar kadar esrarlı bir uykuya,  
Ölse,kaldırımların kara sevdalı eşi...

### 2

Başını bir gayeye satmış kahraman gibi,  
Etinle,kemiğinle,sokakların malısın!  
Kurulup şiltesine bir tahtaravan gibi,  
Sonsuz mesafelerin üstünden aşmalısın!

Fahişe yataklardan kaçtığın günden beri,  
Erimiş ruhlarınız bir derdin potasında.  
Senin gölgeni içmiş,onun gözbebekleri;  
Onun taşı erimiş,senin kafatasında.

İkinizin de ne eş,ne arkadaşınız var;  
Sükut gibi münzevi,çığlık gibi hürsünüz.  
Dünyada taşınacak bir kuru başınız var;  
Onu da,hangi diyar olsa götürürsünüz.

Yağız atlı süvari,koştur,atını,koştur!  
Sonunda kabre çıkar bu yolun kıvrımları.  
Ne kaldırımlar kadar seni anlayan olur,  
Ne senin anladığın kadar,kaldırımları...

### 3

Bir esmer kadındır ki,kaldırımlarda gece,  
Vecd içinde başı dik,hayalini sürükler.  
Simsiyah gözlerine,bir an,gözüm değince,  
Yolumu bekleyen genç,haydi düş peşime der.

Ondan bir temas gibi rüzgar beni bürür de,  
Tutmak,tutmak isterim,onu göğsüme alıp.  
Bir türlü yetişemem,fecre kadar yürür de,  
Heyhat,o bir ince ruh,bense etten bir kalıp.

Arkamdan bir kahkaha duysam yaralanırım;  
Onu bir başkasına ram oluyor sanırım,  
Görsem pencerelerde soyunan bir karaltı.

Varsın,bugün bir acı duymasın gözyaşımdan;  
Bana rahat bir döşek serince yerin altı,  
Bilirim,kalkmayacak,bir yar gibi başımdan...

**Necip Fazıl KISAKÜREK**

(Çile)

**ALİ**

Namluna dayanır,yola dalarsın,  
Duruşun,bakişın yaman,be Ali!  
Boşuna tetiği ne kurcalarsın?  
Var daha ateşe zaman,be Ali!

Yılanmış bir çınar pusuluk yerin,  
Nerdeyse gelecek bekleediklerin.  
Var iki atımlık canı kederin,  
Desene işleri duman,be Ali?

Onu sen büyüt de söğüt boyunca  
Kendini ellere versin o gonca!  
Sözüme kanmadın bunu duyunca,  
Gönlündü gözünü yuman,be Ali!

...Geldiler beklenen çiftler ormana,  
Duruyor iki genç,ne hoş,yanyana.  
Bir kurşun kadına,bir de çobana,  
Çınlasın yıllarca orman,be Ali!

Görünce uzanmış yar kucağına,  
Boynunu dolamış zülfü bağına,  
Kurşunu kahpeye atacağına  
Kendine çevirdin...Aman,be Ali!

**Faruk Nafiz ÇAMLİBEL**

(Han Duvarları)

## ŞİMDİKİ ZAMAN ÇEKİMİNDE BİR MAHKUMA MEKTUP

Sana bu mektubu bir gece yarısında yazıyorum  
Azatlığın zirvesinde sohbete dalmış yıldızlar  
Zühre bir şarkı tutturmuş Babilden kalan  
Zavallı dünya habersiz,zavallı dünya sağır  
Bir Harutla Marut,bir de ben dinliyorum.  
Derken kayıp gidiyor yıldızlardan birisi  
Bir intikam fişeği gibi saplanıyor karanlığın karnına  
Senin namına yıldızları kıskanıyorum.  
Kim bilir kaç ışık yılı uzakta  
Öfkeyle kollarını çemriyor yalancı fecir  
İmanım gibi biliyorum vakit asılmak vaktidir  
Ve Taksim gazinolarında trahomlu şairler  
Mısra arıyorlar masaların altında  
Kanını içiyorlar bilmeden "Cennet atları"nın  
Ben yurdumun en sert tütününden bir sigara sarıyorum  
Dumanı ciğerlerime değil iliklerime çekiyorum  
Ne kadar ürkek ceylan varsa Asya çöllerinde  
Domaniç yaylasında ne kadar dizginsiz at  
Başlıyorlar koşmaya kılcal damarlarımda  
Sıcak solukları yalarken alnımı  
Toynaklarını hissediyorum alyuvarlarımda.

Sana bu mektubu evimin balkonunda yazıyorum  
Sağ elimi koyuyorum tam yüreğimin üstüne  
Çankaya yokuşunda söylediğimiz marşı duyuyorum  
Ulu kayalar parçalanıyor beynimin bir yerinde  
Bir yerinde demirden dağlar eriyor  
Atlas yelkenli gemileri unutmuş bir kaç levent  
Viski kokulu bulvarlarda yavaş yavaş ölüyor.  
İstedğin o seccadeyi hemen gönderiyorum  
Üstünde Kabe resmi ve anamın duaları var  
Ve bildiğin sebeplerden ben gelemiyorum  
Yine biliyorsun ki sevmedim ülküden başkasını  
Başı dumanlı dağları,dolunayı,ufukları  
Bir de Çankaya yokuşunda rüzgara tutulmuş saçlarını  
Önce Allah sonra genlerim şahid  
Sevgimi üçbin yıl sonra doğacak torunuma yolluyorum  
Trahomlu şairler doğruluyorlar masaların altından  
Parmakları fahişelerin karanlık saçlarında  
Benim kalemimden kan değil süt damlıyor  
Geceler dolu böyle geleceği emziriyorum  
Kahrolayım sevmedim ülküden başkasını  
Bir de seni seviyorum.

**Dilaver CEBECİ**  
(Ve Sığınırım İçime)

## KALANLAR

Göğsümü yalayan gül alevinden  
Silinmez izler kalır.  
Gökte bulutla oynayan çocuk  
Öksesine yıldız çakan melek kalır.  
Akşam üstüler ki çöker kıyıya  
Toplanmış halatlar yığılmış zincirler kalır.  
Yapraklar dağılırken saçlarından  
Denize atılmış çelenk kalır.  
Duvarda gölgeler öyle ıpissız  
Hücremde kırılmış ekmek  
Ve bir kuru ağaç kalır.  
Uçsuz bir dinleyişle dinle  
Üstlen çöllerdeki rahmeti  
Ey gürleyen yalnızlığımız  
Yolumuzu gözleyen  
Toprağa girdiğimiz vakit  
Uğultulu derinlikler kalır.  
Duy unutuş rüzgarının  
Açtığı son kapı benim  
Çekilince kalbimin suları  
Geriye senden başka ne kalır.

**Alaeddin ÖZDENÖREN**  
(Bütün Şiirleri)

## SEVGİLERDE

Sevgileri yarınlara bıraktınız  
Çekingen,tutuk,saygılı.  
Bütün yakınlarınız  
Sizi yanlış tanıdı.  
  
Bitmeyen işler yüzünden  
(Siz böyle olsun istemezsiniz)  
Bir bakış bile yeterken anlatmaya her şeyi  
Kalbinizi dolduran duygular  
Kalbinizde kaldı.  
  
Siz geniş zamanlar umuyordunuz  
Çirkindi dar vakitlerde bir sevgiyi söylemek.  
Yılların telaşlarda bu kadar çabuk  
Gececeği aklınıza gelmezdi.

Gizli bahçenizde  
Açan çiçekler vardı,  
Gecelerde ve yalnız.  
Vermeye az buldunuz  
Yahut vaktiniz olmadı.

**Behçet NECATİGİL**  
(Sevgilerde)

## EMPERYAL OTEL

ben hiç böylesini görmemiştim  
vurdun kanıma girdin itirazım var  
sımsıcak bir merhaba diyecektim  
başımı usulca dizine koyacaktım  
dört gün dört gece susacaktım  
yağmur sönecekti yanacaktı  
sameland seferden dönecekti  
duvardaki saat duracaktı  
kalbim kendiliğinden duracaktı  
ben hiç böylesini görmemiştim  
vurdun kanıma girdin itirazım var

emperyal oteli'nde bu sonbahar  
bu camların nokta nokta hüznü  
bu bizim berhava olmuşluğumuz  
bir nokta bir hat kalmışlığımız  
bu rezil bu çarşamba günü  
intihar etmiş bu kötümser yapraklar  
öksürüklü aksırıklı bu takvim  
ben hiç böylesini görmemiştim  
vurdun kanıma girdin itirazım var

sesleri liman sislerinde boğulur  
gemiler yorgun ve uykuludur  
sabahtır saat beş buçuktur  
sen kollarımın arasındasın  
onlar gibi değilsin sen başkasın  
bu senin gözlerin gibisi yoktur  
adamın rüyasına rüyasına sokulur  
aklının içinde siyah bir vapur  
kıvrılır insaf nedir bilmez

otelin penceresinde duracaktın  
şehri karanlıkta görecektin  
karanlıkta yağmuru görecektin  
saçların ıslanacak ıslanacaktı  
kış geceleri gibi uzun uzun  
tek damla gözyaşı dökmeksizin  
maria dolores ağlayacaktı  
istanbul'u yağmur tutacaktı  
bütün bir gün iş arayacaktım  
sana bir türkü getirecektim  
kulaklarımız çınlayacaktı

emperyal oteli'nin resmini çektim  
akşam saçaklarından damlıyordu  
kapısında durmanı söylemiştim  
yüzün zambaklara benziyordu  
cumhuriyet bahçesi'nde insanlar geziyordu  
tepebaşı'ndaki küçük yahudiler  
asmalimescit'teki rum kemancı  
böyle rüzgarsız kalmışlığımız  
bu bizim çektiğimiz sancı  
el ele tutuşmuş geziyordu  
gazeteler cinayeti yazıyordu  
haliç'e bir avuç kan dökülmüştü

emperyal oteli'nde üç gece kaldık  
fazlasına paramız yetmiyordu  
gözlerin gözlerimden gitmiyordu  
dördüncü gece sokakta kaldık  
karanlık bir türlü bitmiyordu  
sirkeci garı'nda sabahladık  
bilen bilmeyen bizi ayıpladı  
halbuki kimlere kimlere başvurmadık  
hiçbiri yüzümüze bakmıyordu  
hiç kimse elimizden tutmuyordu  
ben hiç böylesini görmemiştim  
vurdun kanıma girdin kabulümsün

**Attilâ İLHAN**  
(Sisler Bulvarı)

## MURAT

Yuva yapmadan dudaklarımda sükût  
Almadan dostlarım kara haberimi  
Gecelerinin koynunda uyut gecelerimi

Bir dua sabahı bir murat günü  
Duysun yüzüm, saçlarının  
Yüzüme döküldüğünü.

Bir dua sabahı bir murat günü  
Saçları nefesime karışan çocuk  
Dudaklarına müjdeler  
Ellerine güller yakışan çocuk.

Kitaplarda adlarımız  
Okunmayacaksa bir gün yan yana  
Öksüz gecelerinde kim  
Müjdeler getirecek bana.

Müjdeler, müjdeler, müjdelerle gel  
Sevgisi kalbinden taşan çocuk  
Başına limon çiçeklerim  
Ellerine güller yakışan çocuk.

**Arif Nihat ASYA**  
(Sevgi Mektupları)

## OTUZ BEŞ YAŞ

Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder.  
Dante gibi ortasındayız ömrün.  
Delikanlı çağımızdaki cevher,  
Yalvarmak yakarmak nafîle bugün,  
Gözünün yaşına bakmadan gider.

Şakaklarıma kar mı yağdı ne var?  
Benim mi Allahım bu çizgili yüz?  
Ya gözler altındaki mor halkalar?  
Neden böyle düşman görünürsünüz,  
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?

Zamanla nasıl değişiyor insan!  
Hangi resmime baksam ben değilim.  
Nerde o günler,o şevk,o heyecan?  
Bu güler yüzlü adam ben değilim;  
Yalandır kaygısız olduğum yalan.

Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız;  
Hâtırası bile yabancı gelir.  
Hayata beraber başladığımız  
Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;  
Gittikçe artıyor yalnızlığımız.

Gökyüzünün başka rengi de varmış!  
Geç farkettim taşın sert olduğunu.  
Su insanı boğar,ateş yakarmış!  
Her doğan günün bir dert olduğunu,  
İnsan bu yaşa gelince anlarmış.

Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!  
Her yıl biraz daha benimsediğim.  
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?  
Nerden çıktı bu cenaze? Ölen kim?  
Bu kaçınıcı bahçe gördüğüm tarumar?

N'eylersin ölüm herkesin başında.  
Uyudun uyanamadın olacak.  
Kimbilir nerde,nasıl,kaç yaşında?  
Bir namazlık saltanatın olacak.  
Taht misali o musalla taşında.

**Cahit Sıtkı TARANCI**  
(Otuz Beş Yaşında)

## TREN SESİ

Garîbim;  
Ne bir güzel var avutacak gönlümü,  
Bu şehirde,  
Ne de bir tanıdık çehre;  
Bir tren sesi duymayagöreyim,  
İki gözüm,iki çeşme.

**Orhan Veli KANIK**  
(Bütün Şiirleri)

## MERDİVEN

Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden,  
Eteklerinde güneş rengi bir yığın yaprak,  
Ve bir zaman bakacaksın semâya ağlayarak..

Sular sarardı.. yüzün perde perde solmakta  
Kızıl havâları seyret ki akşam olmakta...

Eğilmiş arza,kanar,muttasıl kanar güller,  
Durur alev gibi dallarda kanlı bülbüller,  
Sular mı yandı?Neden tunca benziyor mermer?

Bu lisân-ı hafîdir ki rûha dolmakta,  
Kızıl havâları seyret ki akşam olmakta!

**Ahmet HAŞİM**  
(Bütün Şiirleri)

## SEVİ ŞİİRİ

Ben senin en çok sesini sevdim  
Buğulu çoğu zaman,taze bir ekmek gibi  
Önce aşkla çağıran,sonra dinlendiren  
Bana her zaman dost,her zaman sevgili  
Ben senin en çok ellerini sevdim  
Bir pınar serinliğinde,küçücük ve ak pak  
Nice güzellikler gördüm yeryüzünde  
En güzeli bir sabah ellerinle uyanmak

Ben senin en çok gözlerini sevdim  
Kah çocukça mavi,kah inadına yeşil  
Aydınlıklar,eselikler,mutluluklar  
Hiçbiri gözlerin kadar anlamlı değil

Ben senin en çok gülüşünü sevdim  
Sevindiren,içimde umut çiçekleri açtıran  
Unutturur bana birden acıları,güçlükleri  
Dünyam aydınlanır sen güldüğün zaman

Ben senin en çok davranışlarını sevdim  
Gücsüze merhametini,zalime direnişini  
Haksızlıklar,zorbalıklar karşısında  
Vahşi ve mağrur bir dişi kaplan kesilişini

Ben senin en çok sevgi dolu yüreğini sevdim  
Tüm çocuklara kanat geren anneliğini  
Nice sevgilerin bir pula satıldığı bir dünyada  
Sensin,her şeyin üstünde tutan sevdiğini

Ben senin en çok bana yansımanı sevdim  
Bende yeniden var olmanı,benimle bütünleşmeni  
Mertliğini,yalansızlığını,dupduruluğunu sevdim  
Ben seni sevdim,ben seni sevdim,ben seni...

**Ümit Yaşar OĞUZCAN**

## BEN SANA MECBURUM

ben sana mecburum bilemezsin  
adını mih gibi aklımda tutuyorum  
büyüdükçe büyüyor gözlerin  
ben sana mecburum bilemezsin  
içimi seninle ısıtıyorum

ağaçlar sonbahara hazırlanıyor  
bu şehir o eski istanbul mudur  
karanlıkta bulutlar parçalanıyor  
sokak lambaları birden yanıyor  
kaldırımlarda yağmur kokusu  
ben sana mecburum sen yoksun

sevmek kimi zaman rezilce korkuludur  
insan bir akşam üstü ansızın yorulur  
tutsak ustura ağzında yaşamaktan  
kimi zaman ellerini kırar tutkusu  
birkaç hayat çıkarır yaşamısından  
hangi kapıyı çalsa kimi zaman  
arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

fatih'te yoksul bir gramofon çalıyor  
eski zamanlardan bir cuma çalıyor  
durup köşe başında deliksiz dinlesem  
sana kullanılmamış bir gök getirsem  
haftalar ellerimde ufalanıyor  
ne yapsam ne tutsam nereye gitsem  
ben sana mecburum sen yoksun

belki haziran'da mavi benekli çocuksun  
ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor  
bir şilep sızıyor ıssız gözlerinden  
belki yeşilköy'de uçağa biniyorsun  
bütün ıslanmışsın tüylerin ürperiyor  
belki körsün kırılmışsın telâs içindesin  
kötü rüzgâr saçlarını götürüyor

ne vakit bir yaşamak düşünsem  
bu kurtlar sofrasında belki zor  
ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden  
ne vakit bir yaşamak düşünsem  
sus deyip adınla başlıyorum  
içimsıra kımıldıyor gizli denizlerin  
hayır başka türlü olmayacak  
ben sana mecburum bilemezsin

**Attilâ İLHAN**  
(Ben Sana Mecburum)

## BURSA'DA ZAMAN

Bursa'da bir eski cami avlusu,  
Küçük şadırvanda şakırdayan su;  
Orhan zamanından kalma bir duvar...  
Onunla bir yaşta ihtiyar çınar  
Eliyor dört yana sakın bir günü.  
Bir rüyadan arta kalmanın hüznü  
İçinde gülüyor bana derinden.  
Yüzlerce çeşmenin serinliğinden  
Ovanın yeşili göğün mavisi  
Ve mimarîlerin en ilâhisi.

Bir zafer müjdesi burda her isim:  
Sanki tek bir anda gün,saat,mevsim  
Yaşıyor sihrini geçmiş zamanın  
Hâlâ bu taşlarda gülen rüyanın.  
Güvercin bakışlı sessizlik bile  
Çınlıyor bir sonsuz devam vehmiyle.  
Gümüşlü bir fecrin zafer aynası,  
Muradiye,sabrın acı meyvası,  
Ömrünün timsali beyaz Nilüfer,  
Türebeler,camiler,eski bahçeler,  
Şanlı hikâyesi binlerce erin  
Sesi nabzım olmuş hengâmelerin  
Nakleder yâdını gelen geçene.

Bu hayâlde uyur Bursa her gece,  
Her şafak onunla uyanır,güler  
Gümüş aydınlıkta serviler,güller  
Serin hülyasıyla çeşmelerinin.  
Başımdayım sanki bir mucizenin,  
Su sesi ve kanat şakırtısından  
Billûr bir âvize Bursa'da zaman.

Yeşil türbesini gezdik dün akşam,  
Duyduk bir musikî gibi zamandan  
Çinilere sinmiş Kur'an sesini.  
Fetih günlerinin saf neşesini  
Aydınlanmış buldum tebessümünle.

İsterdim bu eski yerde seninle  
Başbaşa uyumak son uykumuzu,  
Bu hayâl içinde...Ve ufkumuzu  
Çepçevre kaplasın bu ziya,bu renk,  
Havayı dolduran uhrevî âhenk.  
Bir ilâh uykusu olur elbette  
Ölüm bu tılsımlı ebediyette,  
Belki de rüyâsı büyük cetlerin,  
Beyaz bahçesinde su seslerinin.

**Ahmet Hamdi TANPINAR**  
(Bütün Şiirleri)

## BİNBİRİNCİ GECE

Gurbetten gelmişim,yorgunum hancı  
Şuraya bir yatak ser,yavaş yavaş..  
Aman karanlığı görmesin gözüm  
Beyaz perdeleri ger yavaş yavaş.

Sıla burcu burcu,ille ocağım  
Çoluk çocuk hasretinde kucağım..  
Sana her şeyimi anlatacağım  
Otur başucuma,sor yavaş yavaş.

Güç bela bir bilet aldım şişeden,  
Yolculuk başladı Haydarpasa'dan..  
Hancı n'olur elindeki şişeden,  
Birkaç yudum daha ver,yavaş yavaş.

Ben o gece hem ağladım,hem içtim  
İki gün diyardan diyara uçtum  
Kayseri yolundan Niğde'yi geçtim;  
Uzaktan göründü Bor yavaş yavaş.

Garibim,her taraf bana yabancı,  
Dertliyim,çekinme doldur be hancı  
İlk önce kımıldar hafif bir sancı,  
Ayrılık sonradan kor yavaş yavaş.

Bende bir resmi var yarısı yırtık,  
On yıldır evimin kapısı örtük  
Garip,bir de sarhoş oldu mu artık  
Bütün sırlarını der yavaş yavaş.

İşte hancı,ben her zaman böyleyim  
Öteyi ne sen sor,ne ben söyleyim  
Kaldır artık boş kadehi neyleyim,  
Şu benim hesabı gör yavaş yavaş...

**Bekir Sıtkı ERDOĞAN**

## MEMLEKETİM

Memleketim,memleketim,memleketim,  
Ne kasketim kaldı senin ora iş  
Ne yollarını taşımış ayakkabım,  
Son mintanın da sırtında paralandı çoktan.  
Şile bezindendi.  
Sen şimdi yalnız saçımın akında,infarktında yüreğimin,  
Alnımın çizgilerindesin memleketim,  
Memleketim,  
Memleketim...

**Nazım HİKMET**

## HANCIDAN YOLCUYA

Elbette yorulur gurbet gezenler,  
Serdim yatağını gir yavaş yavaş  
Gerecek perde yok pencerelerde  
Arkanı o yana ver yavaş yavaş.

Sılana kavuştun ocağın yansın  
Çoluk çocuk etrafına dolansın  
Söyle ki derdini gönlüm inansın  
Sırrını ortaya ser yavaş yavaş

Uzak yoldan geldin belli trenle  
Al şu kadehini derdin frenle  
Benim derdimi de sonra sen dinle  
Hangimiz dertlidir gör yavaş yavaş

Garipler gurbette hicranı sever  
Ne gurbeti sever ne de vazgeçer  
Bir gün olur elbet sılaya göçer  
Göç Niğde'den Bor'a ver yavaş yavaş

Sencileyin bende çok bade içtim  
Bir çok güzel sevdim çoğundan geçtim  
Nihayet bu hanı,kendime seçtim  
Sen de bu uzlete gir yavaş yavaş

Bir resmi var dedin, o da yok bende  
Güllerim solmuştur,taze gül sende  
Yeter ötesini söylemesen de  
Soluk yaprakları der yavaş yavaş

Gördüm yüreğinde derin yarayı  
Seçtirdin bu gece akla kararı  
Hesap sorma benden aldım parayı  
Benim de yaramı sar yavaş yavaş...

**Yakup POLAT**

## VAPUR

Yürek değil be,çarıkmiş bu,manda gönünden  
Teper ha babam teper,  
Paralanmaz  
Teper taşlı yolları.

Bir vapur geçer Varan önünden,  
Uy Karadeniz'in gümüş telleri,  
Bir vapur geçer boğaza doğru,  
Nâzım usulcacık okşar vapuru,  
Yanar elleri.....

**Nazım HİKMET**

## ÖNDEN GİDEN ATLILAR

İssız sıcak çölleri  
Karşı karlı dağları  
Çoktan aşıp gittiler  
Kayboldular uzakta  
Önden giden atlılar  
Ben burda kaldım böyle

İşleri aceledir  
Çok uzundur yolları  
Bense geride kaldım  
Yetişemedim size  
Önden giden atlılar

Gittiler hep gittiler  
Aştılar kızgın çölü  
Toprak tükendi bir gün  
Denize ulaştılar

Çektiler dizginleri  
Kendileri dursa da  
Atlar duramadılar  
Çaresiz kalıp birden  
At sürdüler denize  
Önden giden atlılar

Önlerinde okyanus  
Kızgın bir çöl arkada  
Asıl içlerindedir  
Zaptedilmez bir deniz  
Önden giden atlılar

Teknik değişti diye  
Bıraktılar atları  
Atlarsa bu kıyıda  
Sanki sevgili gibi  
Onları beklediler  
Günlerce beklediler

Yeri yırtar ayaklar  
Göğe fırlar başları  
Nerden çıktı bu deniz  
Bizi ayıracaklar  
Önden giden atlardan

Sevgiliden daha zor  
Ayrılmak bu atlardan  
Buğulanmış gözlerle  
Geri dönüp onları  
Gemilere aldılar  
Önden giden atlılar

Üç gün duramadılar  
Yaptıkları gemide  
Karşı kıyıda yeni  
Güzel atlar buldular  
Yaktılar gemileri  
Önden giden atlılar

Vardılar Kurtuba'ya  
İnmediler atından  
Gülle karşılandılar  
Ne güzel atlar bunlar  
Bunca yol çiğnediler  
Çiçek çiğnediler  
Önden giden atlılar

Önden giden bu atlar  
Seni gördüler kalbim  
Sahabe atlar bunlar  
Dünyanın beklediği  
Önden giden atlılar  
Önden giden atlılar

**Osman SARI**  
(Önden Giden Atlılar)

## ANLATAMIYORUM

(moro romantico)

Ağlasam sesimi duyar mısınız,  
Mısralarımda;  
Dokunabilir misiniz,  
Gözyaşlarıma,ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,  
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu  
Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var,biliyorum;  
Her şeyi söylemek mümkün;  
Epiyce yaklaşmışım,duyuyorum;  
Anlatamıyorum.

**Orhan Veli KANIK**  
(Bütün Şiirleri)

## KAĞIT YORGANLARLA ÖRTTÜK ÜSTÜMÜZÜ

Tanrım  
Kağıt yorganlarla örttük üstümüzü  
Karanlığın rüzgarından koru bizi  
Ellerimiz küçük ve tenhadır  
Yalnızlığın yağmurundan irak tut bizi

Tanrım  
Libaslara güvenerek solmayalım  
Öykümüz sade olsun bizim  
Paçalarından kirlenenlerden eyleme bizi

Gün sırtımızda ışıktan bir kırbaç  
Kemiklerimiz yaşarken sızlar bizim  
Saçımızın bir telinde bin yol var  
'Tenini saçının teline asanlar'dan koru bizi

Tanrım  
Bugünlerde bir köşede yığılabiliriz  
Bize şiir ver dua ver bize  
Hem kağıttan yorganlarla örttük üstümüzü  
Ne olur Tanrım  
Yalnızlığın yağmurundan irak tut bizi

**Ömer ERDEM**  
(Dünyaya Sarkıtılan İpler)

## BİRAZ GELİR MİSİN?

Zaman biter bir yerde,insan ölür çaresiz  
Ölür kuşlar,ağaçlar,ölür sâhil ve deniz

Silinir bütün renkler,dağılır koku,ışık  
Yeni bir âlem başlar karanlıklarda sessiz

Kemik çürür,kaybolur parıltısı gözlerin  
Kımıldamaz orda ayağımız,elimiz

Öyleyse neden bunca düşmanlıklar,savaşlar  
Ergeç çağırıyor duyup gidecek değil miyiz?

Ergeç kulağımızın dibinde cınlayacak  
Ölümün soğuk sesi:"Biraz gelir misin?"

**Ümit Yaşar OĞUZCAN**

## HİKÂYE

Senin dudakların pembe  
Ellerin beyaz,  
Al tut ellerimi bebek  
Tut biraz!

Benim doğduğum köylerde  
Ceviz ağaçları yoktu,  
Ben bu yüzden serinliğe hasretim  
Okşa biraz!

Benim doğduğum köylerde  
Buğday tarlaları yoktu,  
Dağıt saçlarını bebek  
Savur biraz!

Benim doğduğum köyleri  
Akşamları eşkıyalar basardı.  
Ben bu yüzden yalnızlığı hiç sevmem  
Konuş biraz!

Benim doğduğum köylerde  
İnsanlar gülmesini bilmezdi,  
Ben bu yüzden böyle naçar kalmışım  
Gül biraz!

Benim doğduğum köylerde  
Kuzey rüzgârları eserdi,  
Hep bu yüzden dudaklarım çatlağıdır  
Öp biraz!

Sen Türkiye gibi aydınlık ve güzelsin!  
Benim doğduğum köyler de güzeldi  
Sen de anlat doğduğun yerleri,  
Anlat biraz!

**Cahit KÜLEBİ**

## GÜN EKSİLMESİN PENCEREMDEN

Ne doğan güne hükmüm geçer,  
Ne halden anlayan bulunur;  
Ah aklımdan ölümüm geçer;  
Sonra bu kuş,bu bahçe,bu nur.

Ve gönül,Tanrısına der ki:  
-Pervam yok verdiğin elemenden;  
Her mihnet kabulüm,yeter ki  
Gün eksilmesin pencereden!

**Cahit Sıtkı TARANCI**  
(Otuz Beş Yaş-Bütün Şiirleri)

## ANADOLU

Beşikler vermişim Nuh'a,  
Salıncaklar,hamaklar.  
Havva Ana'n dünkü çocuk sayılır,  
Anadolu'yum ben,  
Tanıyor musun?

Utandırım,  
Utandırım fıkarcılıktan,  
Ele,güne karşı çıplak...  
Üşür fidelerim,  
Harmanım kesat.  
Kardeşliğin,çalışmanın,  
Beraberliğin,  
Atom güllerinin katmer açtığı  
Şairlerin,bilginlerin dünyalarında  
Kalmışım bir başıma,  
Bir başıma ve uzak,  
Biliyor musun?

Binlerce yıl sağılmışım...  
Korkunç atlarıyla yağmalamışlar  
Nazlı seher-sabah uykularımı,  
Hükümdarlar,saldırganlar,haydutlar,  
Haraç salmışlar üstüme.  
Ne İskender takmışım,  
Ne Sultan Murat.  
Göçüp gitmişler,gölgesiz...  
Selâm etmişim dostuma  
Ve dayatmışım,  
Görüyor musun?

Nasıl severim bir bilsen,  
Köroğlunu,K arayılanı,Meçhul Askeri...  
Sonra Pir Sultan'ı ve Bedreddin'i.  
Sonra,kalem yazmaz bir nice sevda...  
Bir bilsen,onlar beni nasıl severdi,  
Bir bilsen Urfa'da kurşun atanı,  
Minareden,barikattan,selvi dalınan  
Ecele nasıl gülerdi.  
Bilmeni mutlak isterim,  
Duyuyor musun?

Öyle yıkma kendini,  
Öyle mahzun,öyle garip...  
Nerede olursan ol,  
İçerde,dışarda,derste,sırada,  
Yürü üstüne-üstüne,  
Tükür yüzüne cellâdın.  
Fırsatçının,işbirlikçi hayının.

Dayan kitap ile,  
Dayan iş ile.  
Tırnak ile,diş ile,  
Umut ile,sevda ile,düş ile.  
Dayan,rüşva etme beni...

Gör,nasıl yeniden yaratılırım,  
Namuslu,genç ellerinle...  
Kızlarım,oğullarım var gelecekte,  
Her biri vazgeçilmez,cihan parçası.  
Kaç bin yıllık hasretimin koncası.  
Gözlerinden,  
Gözlerinden öperim,  
Bir umudum sende  
Anlıyor musun?

**Ahmed ARİF**

(Hasretinden Prangalar Eskittim)

## AYSEL GİT BAŞIMDAN

Aysel git başımdan ben sana göre değilim  
ölümüm birden olacak seziyorum  
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim  
Aysel git başımdan istemiyorum  
benim yağmurumda gezinemezsin  
üşürsün  
dağıtır gecelerim sarışınlığını  
uykularımı uyusan nasıl korkarsın  
hiçbir dakikamı yaşayamazsın  
Aysel git başımdan ben sana göre değilim  
benim için kirletme aydınlığını  
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim

ıslığımı denesen hemen düşünürsün  
gözlerim hızlandırır tenhaliğini  
yanlış şehirlere götürür trenlerim  
ya ölmek ustalığını kazanırsın  
ya korku biriktirmek yetisini  
acılarım iyice bol gelir sana  
sevincim bir türlü tutmaz sevincini  
Aysel git başımdan ben sana göre değilim  
ümitsizliğimi olsun anlasana  
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim

sevindiğim anda sen üzülsün  
sonbahar uğultusu duymamışsın ki  
içinden bir gemi kalkıp gitmemiş  
uzak yalnızlık limanlarına  
aykırı bir yolcuyum dünya geniş  
büyük bir kulak çınlıyor içimdeki  
çetrefil yolculuğum kesinleşmiş  
sakın başak bir şey getirme aklına  
Aysel git başımdan ben sana göre değilim  
ölümüm birden olacak seziyorum  
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim  
Aysel git başımdan seni seviyorum

**Atılâ İLHAN**

## İÇERDE

Haberin var mı taş duvar?  
Demir kapı,kör pencere.  
Yastığım,ranzam,zincirim,  
Uğruna ölümlere gidip geldiğim,  
Zulamdaki mahzun resim,  
Haberin var mı?  
Görüşmecim yeşil soğan göndermiş  
Karanfil kokuyor cigaram  
Dağlarına bahar gelmiş memleketimin

**Ahmed ARİF**

(Hasretinden Prangalar Eskittim)

## OĞLUMA

Biliyorsun ki,oğlum,ortada ne sen varsın,  
Ne seni yeryüzüne getirecek bir anne:  
Bir gün cihâna gelmen mukadderse,anlarsın,  
Bu gelişten gözümü,göynümü yıldırın ne?

Her gün saban başında topladığın kederler  
Seni yorgun çıkarır sabahın altısına  
Çalışkan ellerine bakanlar kirli derler,  
Leke derler alnında güneş karaltısına.

İnce belin bükülmez zamanın dizlerinde,  
Öpülen eteklere ayağını silersin.  
Yoksulluğun yüzerek sonsuz denizlerinde  
Gördüğün her kıt'aya açıktan diş bilersin.

Ayağından çarıklar dökülür parça parça,  
Gözyaşların çürütür gömleğinin kolunu.  
Bir lokmanın ardında dolaşır haftalarca,  
Sürgün gibi gezersin kendi Anadolu'nul

Fazîlet arkadaşın,hakikat yoldaşınla  
Seyredersin yabancı bir ufkun bahârını,  
Bulutları delsen de yükselen dik başınla  
Sonunda bir dişiye maledersin varını.

Akşamları bir camın önünde,seni değil,  
Elindeki çıkını gözetliyen karındır.  
Hakkın önünde değil,zulmün önünde eğil!  
Taçlar bile cihanda eğilen başlarındır...

Derdim,omuzlarına yük olmasın bu varlık,  
Derdim,oğlum ne Haktan,ne kuldan bir şey umsun  
Nasip olmaz kimseye bu kadar bahtiyarlık  
Ki sen benim doğmamış,doğmayacak oğlumsun!

**Faruk Nafiz ÇAMLİBEL**

(Han Duvarları)

## İBRÂHİM

ibrâhîm  
içimdeki putları devir  
elindeki baltayla  
kırılan putların yerine  
yenilerini koyan kim

güneş buzdan evimi yıktı  
koca buzlar düştü  
putların boyunları kırıldı  
ibrâhîm  
güneşi evime sokan kim

asma bahçelerinde dolaşan güzelleri  
buhtunnasır put yaptı  
ben ki zamansız bahçeleri kucakladım  
güzeller bende kaldı  
ibrâhîm  
gönlümü put sanıp da kıran kim

**Asaf Halet ÇELEBİ**

(Om Mani Padme Hum)

## ÖZLEMEDİM SENİ

Hiç özlemedim seni  
Özlemek dostluktandır  
dostluğundan öte bulmalıyım seni

Sıcaklığını bulmalıyım  
dokunuşlarını,kenetlenişi  
Terimizle sulanmalı yeryüzü  
güneş terimizle ışıdamalı sabah olunca

Apansız fırtınalar çıkmalı  
sarsılmalıyım

Özlemek  
yanında olmak isteğidir  
gülüşünü görmek biraz da  
Hiç özlemedim seni

Saçlarına gül takmam  
bir ırmak gibi akıtırım ovaya  
soluğunla yanar  
dudaklarımın bozkırı

Akkor halindeki ufuk  
bakır bir tel gibi eriyip gider  
kraterler ortasında kalırım

**Ahmet TELLİ**

## AÇIK DENİZ

Balkan şehirlerinde geçerken çocukluğum;  
Her lâhza bir alev gibi hasretti duyduğum.  
Kalbimde vardı "Byron"u bedbaht eden melâl  
Gezdim o yaşta dağları,hulyâm içinde lâl,  
Aldım Rakofça kırlarının hür havâsını,  
Duydum akıncı cedlerimin ihtirâsını,  
Her yaz,şimâle doğru asırlarca bir koşu,  
Bağrımda bir akis gibi kalmış uğultulu...  
Maplûpken ordu,yaslı dururken bütün vatan,  
Rü'yâma girdi her gece bir fâtihâne zan.  
Hicretlerin bakıyyesi hicranlı duygular,  
Mahzun hudutların ötesinden akan sular,  
Gönlümde hep o zanla berâber çağıldadı,  
Bildim nedir ufuktaki sonsuzluğun tadı!  
Bir gün dedim ki istemem artık ne yer ne yâr!  
Çıktım sürekli gurbete,gezdim diyar diyar;  
Gittim o anda diyâra ki serhaddidir yerin,  
Hâlâ dilimdedir tuzu engin denizlerin!

Garbın ucunda,son kıyıda en gürültülü  
Bir med zamânı,gökyüzü kurşunla örtülü,  
Gördüm deniz dedikleri bin başlı ejderi;  
Gördüm güzel vücûdunu zümrütliyen deri  
Keskin bir ürperişle kımıldandı anbean;  
Baktım ve anladım ki o ejderdi canlanan.  
Sonsuz ufuktan âh o ne coşkun gelişti ol!  
Birden nasıl toparlanarak kükremişti ol!  
Yelken,vapur,ne varsa kaçışmış limanlara,  
Yalnız onundu koskoca meydan ve manzara!  
Yalnız o kalmış ortada,âsî ve bağı hûn,  
Bin mağra ağız açmış,ulurken uzun uzun,  
Sezdim bir âşinâ gibi,heybetli hüznünü!  
Rûhunla karşı karşıya kaldım o med günü,  
Şekvânı dinledim,ezelî muztarip deniz!  
Duydum ki rûhumuzla bu gurbette sendeniz,  
Dindirmez anladım bunu hiçbir güzel kıyı;  
Bir bitmiyen susuzluğa benzer bu ağrısı.

**Yahya Kemal BEYATLI**  
(Kendi Gök Kubbemiz)

## GİTMELER BANA KALDI

Daha üç adım olmadı ıkalkı bu sevdadan  
Ayrılığın kokusu hala yüreğimde  
Avuçlarımda buzdan bir alev  
Yüreğimde yepyeni bir ateşkes  
Gitmeler bana kaldı yine bu aşktan  
Bütün sayfalarım sil baştan  
Sonu nereye varacak bilmiyorum  
Oysa içimde inadına yanan bir mum  
Dokunma ellerime-sönmedim daha  
Unutmaktan geliyorum

**Ahmet Selçuk İLKAN**  
(Gitmeler Bana Kaldı)

## TAM YİRMİ DÖRT AYAR

Tam yirmi dört ayar  
Bir karım olsa  
Ona öz anama bakar gibi bakarım  
Eğer bozuk çıkarsa  
Anam avradım olsun  
Bir bidon benzin döker yakarım

Kimileri için kadın  
Soğuk kış gecelerinde  
Yorgan deyip sarılıp yatmak içindir.  
Kimileri için kadın  
Sıcak yaz gecelerinde  
Ayağına zil takıp  
Çengi deyi oynatmak içindir.

Benim için kadın  
Canım,kadınım,  
Can yoldaşım,hayat arkadaşımıdır.

## Nazım HİKMET

### OLMASA

Güzelliğin on par'etmez  
Şu bende ki aşk olmasa  
Eğlenecek yer bulaman  
Gönlümdeki köşk olmasa

Tabirin sığmaz kaleme  
Derdin dermandır yareme  
İsmin yayılmazd'aleme  
Aşıklarda meşk olmasa

Kim okurdu kim yazardı  
Bu düğümü kim çözerdi  
Koyun kurt ile gezerdi  
Fikir başka başk'olmasa

Güzel yüzün görülmezdi  
Bu aşk bende dirilmezdi  
Güle kıymet verilmezdi  
Aşık ve maşuk olmasa

Senden aldım bu feryadı  
Bu imiş dünyanın tadı  
Anılmazdı Veysel adı  
O sana aşık olmasa

**Âşık Veysel**

## BEŞİNCİ MEVSİM

Düştü can evime dördüncü cemre  
Dünyayı üçüncü gözümle gördüm.  
Dört yüz seksen beş gün çekti bir sene  
On altıncı aya takvimsiz girdim.

Aynalara baktım korku gösterdi  
Saatler her sabah kırkı gösterdi  
Namlular nişanlar Türk'ü gösterdi  
Hayatım boyunca hedefte durdum.

Gül sundum yediler,koklamadılar  
Armağan can verdim saklamadılar  
Gittim...gelir diye beklemediler  
Kaybolan gölgemi yollara sordum.

Getirdim yanıma ay'ı bir karış  
Ölçtüm ki dağların boyu bir karış  
Şehiri bir adım,köyü bir karış  
Damlada denizdir en küçük derdim.

Savurdum,eledim,seçtim zamanı  
Yaprak yaprak,tel tel açtım zamanı  
Haftada üç asır geçtim zamanı  
Nereye gittimse zamansız vardım.

Yırtıldı ruhlara çizdiğim resim  
Yazık,kulaklara sığmadı sesim  
Yaşadığım şimdi beşinci mevsim  
Çağın çilesini sırtıma sardım.

**Abdurrahim KARAKOÇ**  
(Beşinci Mevsim)

## AT

Bin gemle bağlanan yağız at şâha kalkıyor,  
Gittikçe yükselen başı Allâha kalkıyor!

Son mâcerâyı dinlememiş varsa anlatın;  
Râm etmek isteyenler o mağrûr,asîl atın.

Beyhûdedir,her uzvuna bir halka bulsa da;  
Boştur köpüklü ağızına gemler vurulsa da...

Çoştukça böyle sel gibi bağrında hisleri  
Bir gün başında kalmayacaktır seyisleri!

Son şanlı mâcerâsını târîhe anlatın :  
Zincîr içinde bağlı duran kahraman atın

Gittikçe yükselen başı Allâha kalkıyor;  
Asrın baş eğdi sandığı at şâha kalkıyor!

**Faruk Nafiz ÇAMLIBEL**  
(Han Duvarları)

## KİTÂBE-İ SENG-İ MEZAR

### I

Hiçbir şeyden çekmedi dünyada  
Nasırdan çektiği kadar;  
Hattâ çirkin yaratıldığından bile  
O kadar müteessir değildi;  
Kundurası vurmadığı zamanlarda  
Anmazdı ama Allahın adını,  
Günahkkâr da sayılmazdı.  
Yazık oldu Süleyman Efendi'ye

### II

Mesele falan değildi öyle,  
To be or not to be kendisi için;  
Bir akşam uyudu;  
Uyanmayıverdi.  
Aldılar,götürdüler.  
Yıkandı,namazı kılındı,gömüldü.  
Duyarlarsa öldüğünü alacaklılar  
Haklarını helâl ederler elbet.  
Alacağına gelince...  
Alacağı yoktu zaten rahmetlinin.

### III

Tüfeğini deppoya koydular,  
Esvabını başkasına verdiler.  
Artık torbasında ekmek kırıntısı,  
Artık matrasında dudaklarının izi;  
Öyle bir rûzigâr ki,  
Kendi gitti,  
İsmi bile kalmadı yadigâr.  
Yalnız şu beyit kaldı,  
Kahve ocağında,el yazısıyle:  
" Ölüm Allahın emri,  
"Ayrılık olmasaydı."

**Orhan Veli KANIK**  
(Bütün Şiirleri)

## KARANFİL

Yârin dudağından getirilmiş  
Bir katre alevdir bu karanfil,  
Ruhum acısından bunu bildi!

Düştükçe,vurulmuş gibi,yer yer,  
Kızgın kokusundan kelekler,  
Gönüm ona pervâne kesildi...

**Ahmet Haşim**  
(Piyale)

## YAĞMUR DUASI

Ben geldim geleli açmadı gökler;  
Ya ben bulutları anlamıyorum,  
Ya bulutlar benden bir şeyler bekler.  
Hayat bir ölümdür,aşk bir uçurum...  
Ben geldim geleli açmadı gökler.

Bir yağmur bilirim,bir de kaldırım:  
Biri damla damla alnıma düşer;  
Diğerinde durur göğe bakarım.  
Ne şehir,ne deniz kokan gemiler:  
Bir yağmur bilirim,bir de kaldırım.

Nedense aldanmış ilk gece annem,  
Afsunlu bir gömlek giydirmiş bana.  
İşte vuramadı gökler bana gem,  
Dinmedi içimde kopan fırtına.  
Nedense aldanmış ilk gece annem.

Biri çıkmış gibi boş bir mezardan,  
Ortalıkta ölüm sessizliği var.  
Bana ne geldiyse geldi yukardan,  
Bana ne yaptıysa yaptı bulutlar,  
Biri çıkmış gibi boş bir mezardan.

İyi ki bilmiyor kalabalıklar  
Yağmura bakmayı cam arkasından,  
İnsandan insana şükür ki fark var;  
-Birine cennetse,birine zindan-  
İyi ki bilmiyor kalabalıklar.

Yağmur duasına çıksaydık dostlar,  
Bulutlar yarılr,hava açardı.  
Şimdi ne ihtimal,ne de imkân var.  
Göğe hükmetmekten kolay ne vardı,  
Yağmur duasına çıksaydık dostlar!

Ben geldim geleli açmadı gökler;  
Ya ben bulutları anlamıyorum,  
Ya bulutlar benden bir şeyler bekler.  
Hayat bir ölümdür,aşk bir uçurum;  
Ben geldim geleli açmadı gökler.

**Sezai KARAKOÇ**

## SELÂM OLSUN

Selâm olsun bizden güzel dünyaya  
Bahçelerde hâlâ güller açar mı  
Selâm olsun sonsuz güneşe,aya  
Işıklar,gölgeler suda oynar mı

Hepsi güzeldi kar,tipi,fırtına  
Günlerin geçişi ardı ardına  
Hasretsiz bir kanat şakırtısına  
Mavi gökte kuşlar yine uçar mı

Uzak,çok uzağız şimdi ışıktan  
Çocuk sesinden,gül ve sarmaşıktan  
Dönmeyen gemiler olduk açıktan  
Adımızı soran,arıyan var mı

**Ahmet Hamdi TANPINAR**  
(Bütün Şiirleri)

## NERDESİN

Geceleyin bir ses böler uykumu,  
İçim ürpermeyle dolar:-Nerdesin?  
Arıyorum yıllar var ki,ben onu,  
Âşıkıyım beni çağıran bu sesin.

Gün olur sürüyüp beni derbeder,  
Bu ses rüzgârlara karışır gider.  
Gün olur peşimden yürür beraber,  
Ansızın haykırır bana:-Nerdesin?

Bütün sevgileri atıp içimden,  
Varlığımı yalnız ona verdim ben,  
Elverir ki,bir gün bana derinden,  
Ta derinden bir gün bana "Gel" desin.

**Ahmet Kutsi TECER**

## KARADUT

Karadutum,çatal karam,çingenem  
Nar tanem,nur tanem,bir tanem  
Ağaç isem dalımsın salkım saçak  
Petek isem balımsın ağulım  
Günahımsın,vebâlımsın.

Dili mercan,dizi mercan,dişi mercan  
Yoluna bir can koyduğum  
Gökte ararken yerde bulduğum  
Karadutum,çatal karam,çingenem  
Daha nem olacaktın bir tanem  
Gülen ayvam,ağlayan narımsın  
Kadınım,kısrağım,karımsın.

**Bedri Rahmi EYÜBOĞLU**

## İSTANBUL'U DİNLİYORUM

[www.turkedebiyati.org](http://www.turkedebiyati.org)

Türk Dili ve Edebiyatı Kaynak Sitesi

## DESTAN

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Önce hafiften bir rüzgâr esiyor;  
Yavaş yavaş sallanıyor  
Yapraklar,ağaçlarda;  
Uzaklarda,çok uzaklarda,  
Sucuların hiç durmıyan çingirakları;  
İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı.

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Kuşlar geçiyor,derken;  
Yükseklerden,sürü sürü,çığlık çığlık.  
Ağlar çekiliyor dalyanlarda;  
Bir kadının suya değiyor ayakları;  
İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı.

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Serin serin Kapalı Çarşı;  
Cıvı cıvı Mahmutpaşa;  
Güvercin dolu avlular.  
Çekiç sesleri geliyor doklardan,  
Güzelim bahar rüzgârında ter kokuları;  
İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Başında eski âlemlerin sarhoşluğu,  
Loş kayıkhaneleriyle bir yalı;  
Dinmiş lodoların uğultusu içinde  
İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Bir yosma geçiyor kaldırımdan;  
Küfürler,şarkılar,türküler,lâf atmalar.  
Bir şey düşüyor elinden yere;  
Bir gül olmalı;  
İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;

İstanbul'u dinliyorum,gözlerim kapalı;  
Bir kuş çırpınıyor eteklerinde;  
Alnın sıcak mı değil mi,biliyorum;  
Dudakların ıslak mı değil mi,biliyorum;  
Beyaz bir ay doğuyor fıstıkların arkasından  
Kalbinin vuruşundan anlıyorum;  
İstanbul'u dinliyorum.

**Orhan Veli KANIK**  
(Bütün Şiirleri)

Durun kalabalıklar,bu cadde çıkmaz sokak!

Haykırsam,kollarımı makas gibi açarak:  
Durun,durun,bir dünya iniyor tepemizden,  
Çatırdılar geliyor karanlık kubbemizden,  
Çekiyor tebeşirle yekûn hattını âfet;  
Alevler içinde ev,üst katında ziyafet!  
Durum diye bir lâf var,buyrunuz size durum;  
Bu toprak çirkef oldu,bu gökyüzü bodurum!  
Bir şey koptu benden,şey,her şeyi tutan bir şey,  
Benim adım Bay Necip,babamınki Fazıl Bey;  
Utanırdı burnunu göstermekten sütünem,  
Kızımın gösterdiği,kefen bezine mahrem.  
Ey tepetaklak ehram,başı üstünde bina;  
Evde cinayet,tramvay arabasında zina!  
Bir kitap sarayının bin dolusu iskambil;  
Barajlar yıkan şarap,sebil üstüne sebil!  
Ve ferman,kumardaki dört kıralın buyruğu;  
Başkentler haritası,yerde sarhoş kusmuğu!  
Geçenler geçti seni,uçtu pabucun dama,  
Çatla Sodom-Gomore,patla Bizans ve Roma!  
Öttür yem borusunu öttür,öttür,borazan!  
Bitpazarında sattık,kalkamaz artık kazan!  
Allahın on pulunu bekleye dursun on kul;  
Bir kişiye tam dokuz,dokuz kişiye bir pul.  
Bu taksimi kurt yapmaz kuzulara şah olsa;  
Yaşasın,kefenimin kefil karaborsa!  
Kubur faresi hayat,meselesiz,gerçeksiz;  
Heykel destek üstünde;benim ruhum desteksiz.  
Siyaset kavas,ilim köle,sanat ihtilâl;  
Serbest,verem ve sıtma;mahpus,gümrükte ilâç.  
Bülbüllere emir var:Lisan öğren vakvaktına;  
Bahset tarih,balığın tırmadığı kavaktan!  
Bak,arşın hakikate,ispinoz kafesinde;  
Tartılan vatana bak,dalkavuk kefesinde!  
Mezarda kan terliyor babamın iskeleti;  
Ne yaptık,ne yaptılar mukaddes emaneti?  
Ah,küçük hokkabazlık,sefil aynalı dolap;  
Bir şapka,bir eldiven,bir maymun ve inkılap.

**Necip Fazıl KISAKÜREK**  
(Çile)

## KISKAÇ

Sakın bir söz söyleme...Yüzüme bakma sakın!  
Sesini duyan olur,sana göz koyan olur.  
Düşmanımdır seni kim bulursa cana yakın,  
Anan bile okşarsa benim bağrım kan olur...

Dilerim Tanrı'dan ki,sana açık kucaklar  
Bir daha kapanmadan kara toprakla dolsun,  
Kan tükürsün adını candan anan dudaklar,  
Sana benim gözümlle bakan gözler kör olsun!

**Faruk Nafiz ÇAMLİBEL**  
(Han Duvarları)

## BAYRAMLAR BAYRAM OLA

Güneş yükselmeden kuşluk yerine,  
Bir adam camiden döndü evine,  
Oturdu sessizce yer minderine,  
Kızı "BAYRAM" dedi yalın ayaklı,  
Adam "BAYRAM" dedi ağlamaklı.

Eli öpüldükçe içi burkuldu,  
Konuşmak istedi,dili tutuldu,  
Güç bela ağzından bir "off" kurtuldu.  
Oğlu "BAYRAM" dedi sırtı yamalı  
Adam He Ya"dedi gözü kapalı.

Düşündü kış yakın evde odun yok  
Tenekede yağ yok,çuvalda un yok  
Yok yoka karışmış tuz yok sabun yok  
Avrat "BAYRAM" dedi eğdi başını  
Adam "EVET" dedi sıktı dişini.

Çalışsa ne iş var,ne cepte para  
Dağ oldu içinde büyüyen yara  
Dikti gözlerini karşı duvara  
Takvim "BAYRAM" dedi silindi yazı  
Adam "ÖYLE" dedi,bağrında sızı.

Döndürse yönünü herhangi dosta  
Yaralı,gariban,dul,yetim,hasta,  
Aylar,yıllar,günler erirken yasta,  
Yer,gök "BAYRAM" dedi ağzını açtı,  
Adam "BAYRAM" dedi evinden kaçtı.

**Bedirhan GÖKÇE**

## ABBAS

Haydi abbas,vakit tamam;  
Akşam diyordun işte oldu akşam.  
Kur bakalım çilingir soframızı;  
Dinsin artık bu kalp ağrısı.  
Şu ağacın gölgesinde olsun;  
Tam kenarında havuzun.  
Aya haber sal çıksın bu gece;  
Görünsün şöyle gönlünce.  
Bas kırıbaç sihirli seccadeye,  
Göster hükmettiğin mesafeye  
Ve zamana.  
Katıp tozu dumana,  
Var git,  
Böyle ferman etti Cahit,  
Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'tan;  
Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan.

**Cahit Sıtkı TARANCI**  
(Otuz Beş Yaş)

## BİR BAYRAK RÜZGÂR BEKLİYOR

Şehitler tepesi boş değil,  
Biri var,bekliyor...  
Ve bir göğüs nefes almak için  
Rüzgâr bekliyor.

Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye,  
Yattığı toprak belli,  
Tuttuğu bayrak belli.  
Kim demiş Meçhul Asker diye?

Destanını yapmış,kasideye kanmış...  
Bir el ki ahretten uzanmış,  
Edeple gelip birer birer  
Öpsün diye faniler.

Öpelim temizse dudaklarımız...  
Fakat basmasın toprağına  
Temiz değilse ayaklarımız.

Rüzgârını kesmesin gövdeler...  
Sesinden yüksek çıkmasını  
Nutuklar,kasideler!

Geri gitsin alkışlar,geri...  
Geri gitsin ellerin  
Yapma çiçekleri!

Ona oğullardan,analardan  
Dilekler yeter...  
Yazın sarı,kışın beyaz  
Çiçekler yeter.

Söyledi söyliyener demin...  
Gül süngülü yiğit,alkışlasınlar,  
Şimdi sen söyle,söz senin!

Şehitler tepesi boş değil,  
Toprağını kahramanlar bekliyor...  
Ve bir bayrak dalgalanmak için  
Rüzgâr bekliyor.

Destanı öksüz,sükûtu derin  
Meçhul Askerin...  
Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye;

Yattığı toprak belli,  
Tuttuğu bayrak belli...  
Kim demiş Meçhul Asker diye?

**Arif Nihat ASYA**  
(Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor)

## HEYDER BABA'YA SELÂM

Heyder Baba,ıldırımınlar şahanda,  
Seller sular şakgıldayup ahanda,  
Gızlar ona sef bağlayup bahanda,

Selâm olsun şövketime,elüze.  
Menim de bir adım gelsin dilüze.

Heyder Baba,kehliklerin uçanda,  
Kol dibinnen dovşan galhıp gaçanda.  
Bahçaların çiçeklenüp açanda,

Bizden de bir mümkün olsa yâd ele.  
Açılmayan ürekleri şad ele.

Bayram yeli çardahları yıhanda,  
Novruz gülü,gar çiçeği çıhanda,  
Ağ bulutlar köyneklerin sıhanda,

Bizden de bir yâd eyleyen sağ olsun  
Derdlerimiz goy dikelsin,dağ olsun.

Heyder Baba,gün daluvı dağılsın,  
Üzün gülsün,bulahların ağlasın,  
Uşahların bir deste gül bağlasın,

Yel gelende ver getirsin bu yana,  
Belke benim yatmış behtim oyana.

**Şehriyar**

(Heyder Baba'ya Selam)

## GENÇLİK

Anlattı erenler : Bir bahar değil,  
Âşığın ömründe bin bahar varmış.  
Hicranla ağaran bu saçlar değil,  
Sevgisiz kalan kalb ihtiyarlanmış...

Sorardım sırrını hiç düşünmeden:  
"Bu fânî gönlümün sevinci neden?"  
Beni günden güne meğer genç eden  
Dâimâ değişen mâcerâlarımı!

Gönlünde kovalar eskiden beri  
Sarışın kumralı,kumral esmeri.  
Dolmadan boşalmaz birinin yeri.  
Gönlümde,anladım,her dem baharmış.

**Faruk Nafiz ÇAMLIBEL**

(Han Duvarları)

## İSYANLI SÜKUT

Gitmişti makama arz-ı hal için,  
"Bey" dedi,yutkundu,eğdi başını.  
Bir azar yedi ki oldu o biçim...  
"Şey" dedi,yutkundu,eğdi başını.

Kapıdan dört büküm çıktı dışarı,  
Gözler çakmak çakmak,benzi sapsarı...  
Bir baktı konağa alttan yukarı.  
"Vay" dedi,yutkundu,eğdi başını.

Çekti ayakları kahveye vardı,  
Açtı tabakasını,sigara sardı.  
Daldı..neden sonra garsonu gördü,  
"Çay" dedi,yutkundu,eğdi başını.

İçmedi masada unuttu çayı;  
Kalktı ki garsona vere parayı,  
Uzattı çakmağı ve sigarayı  
"Say" dedi,yutkundu,eğdi başını.

Döndü gözlerinde bulgur bulgur yaş,  
Sandım canevime döktüler ateş.  
Sordum:"memleketin neresi gardaş?"  
"Köy" dedi,yutkundu,eğdi başını.

Yürüdü,kör-topal çıktı şehirden,  
Ağzına küfürler doldu zehirden;  
Salladı dilini..vazgeçti birden,  
"Oy" dedi,yutkundu,eğdi başını.

**Abdurrahim KARAKOÇ**

(Vur Emri)

## YİNE SANA DAİR

Sende,ben,kutba giden bir geminin sergüzeştini,  
Sende,ben,kumarbaz macerasını keşiflerin,  
Sende uzaklığı,  
Sende,ben,imkânsızlığı seviyorum.

Güneşli bir ormana dalar gibi dalmak gözlerine  
Ve kan ter içinde,aç ve öfkeli,  
Ve bir avcı iştihasıyla etini dişlemek senin.

Sende,ben,imkânsızlığı seviyorum,  
Fakat asla ümitsizliği değil...

**NAZIM HİKMET**

## MİHRİBAN

### (AŞK)

Sarı saçlarına deli gönlümü,  
Bağlamışlar,çözülmüyor Mihriban.  
Ayrılıktan zor belleme ölümü,  
Görmeyince sezilmiyor Mihriban.

Yâr,deyince kalem elden düşüyor;  
Gözlerim görmüyor,aklım şaşıyor.  
Lâmbada titreyen alev üşüyor...  
Aşk,kağıda yazılmıyor Mihriban.

Önce naz,sonra söz ve sonra hile...  
Sevilen seveni düşür dile.  
Seneler asırlar değişse bile,  
Eski töre bozulmuyor Mihriban.

Tabiblerde ilâç yoktur yarama;  
Aşk deyince ötesini arama  
Her nesnenin bir bitimi var ama,  
Aşka hudut çizilmiyor Mihriban.

Boşa bağlanmamış bülbül,gülüne;  
Kar koysam köz olur aşkın külüne...  
Şaştım kara bahtın tahammülüne;  
Taşa çalsam ezilmiyor Mihriban.

Tarife sığmıyor aşkın anlamı;  
Ancak çeken bilir bu derdi,gamı.  
Bir kör düğüm baştan sona tamamı...  
Çözemedim,çözülmüyor Mihriban.

**Abdurrahim KARAKOÇ**  
(Dosta Doğru)

## VEDA

Hani,o bırakıp giderken seni;  
Bu öksüz tavrını takmayacaktın?  
Alnına koyarken veda busemi  
Yüzüme bu türlü bakmayacaktın?

Hani ey gözlerim,bu son vedada,  
Yolunu kaybeden yolcunun dağda,  
Birini çağırmak için imdada  
Yaktığı ateşi yakmayacaktın?

Gelse de en acı sözler dilime,  
Uçacak sanırım birkaç kelime...  
Bir alev halinde düştün elime,  
Hani ey gözyaşım,akmayacaktın?

**Orhan Seyfi ORHON**

## UNUTURSUN

"Unutmak kolay mı?" deme,  
Unutursun Mihriban'ım.  
Oğlun,kızın olsun hele,  
Unutursun Mihriban'ım.

Zaman erir kelep kelep..  
Meyve dalında kalmaz hep.  
Unutturur bir çok sebep,  
Unutursun Mihriban'ım.

Yıllar sineye yaslanır;  
Hatıraların paslanır.  
Bu deli gönlün uslanır...  
Unutursun Mihriban'ım.

Süt emerdin gündüz-gece,  
Unuttun ya,büyüyünce...  
Ha işte tıpkı öylece  
Unutursun Mihriban'ım.

Gün geçer,azalır sevgi;  
Değişir her şeyin rengi.  
Bugün değil,yarın belki,  
Unutursun Mihriban'ım.

Düzen böyle bu gemide;  
Eskiler yiter yenide.  
Beni değil,sen seni de,  
Unutursun Mihriban'ım.

**Abdurrahim KARAKOÇ**  
(Dosta Doğru)

## TÜRKİYEM

Baş koymuşum Türkiye'min yoluna  
Düzlüğüne,yokuşuna ölürüm,  
Asırlardır kır atımı suladım.  
Irmağının akışına ölürüm.

Deli sular,salkım-saçak söğütler,  
Kışlada kumandan,asker öğütler,  
Yaylalarda ata biner yiğitler,  
Bozkurt gibi bakışına ölürüm.

Sevdâlıyım,yangın yeri bu sinem.  
Doksan yıldır çile çekmiş hep ninem.  
Pınarlardan su dolduran Eminem,  
Mavi boncuk takışına ölürüm.

Düğünüm,derneğim,halayım,barım,  
Toprağım,ekmeğim,namusum,arım,  
Kilimlerde çizgi çizgi efkârım  
Heybelerin nakışına ölürüm.

**Dilaver CEBECİ**

## ŞAİRİN DUASI

Gümüş paralar altın çelenkler almışım  
Defne dalları konmuş başıma  
Kanmamışım  
Söylediğim destanlar tarih bilinmiş  
Devletime alman demiş Eflâtun  
Tınmamışım

Kâhinler büyücüler girmemiş kanıma  
Şeytan büsbütün çelememiş aklımı  
Garip bir sezgiyle dolanmışım  
Dilimde esrar hazinelerinin anahtarları  
Kızıl tüylü deveyle Ukaz Panayırı'nda  
Son Peygamber'i mırıldanmışım

Kur'an ininceye kadar Mekke duvarları  
Benim şiirlerimle süslenmiş  
Yüzlerce yıl serâzâd gezmişim bulvarları  
Dünya benimle daha bir sevilmiş  
Sesimle genişlemiş şahdamarları  
Böylesi kimde görülmüş

Şiir bir şah at olmuş şair dilinde  
Savaş meydanlarında söz tufanı  
Şiirlerle konuşmuş Peygamber'e Medine  
Mazlumun âhı yığidin destanı  
Barış çağrılıyla herkes peşinde  
Hırka-i saadete dönmüş ölüm fermanı

Şiirdir beni sana yaklaştıran  
Ben ki gün doğarken kuş seslerine  
Gün batarken sürülere bağlanmışım  
Hercai menekşelerle güllere  
Ne oyunlar oynamışım  
Şükür yanmamışım

**Mustafa MİYASOĞLU**

## GECE

Kandilli yüzerken uykularda  
Mehtâbı sürükledik sulara.

Bir yoldu parıldayan,gümüştan,  
Gittik...Bahs açmadık dönüşten.

Hulyâ tepeler,hayâl ağaçlar...  
Durgun suda dinlenen yamaçlar...

Mevsim sonu öyle bir zaman ki  
Gaaip bir mûsıkîydi sanki.

Gitmiş kaybolmuşuz uzakta,  
Rü'yâ sona ermeden şafakta...

**Yahya Kemal BEYATLI**  
(Kendi Gök Kubbemiz)

## FETİH MARŞI

Yelkenler biçilecek,yelkenler dikilecek;  
Dağlardan çektiriler,kalyonlar çekilecek...  
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek...

Yürü : Hâlâ ne diye oyunda,oynaştasın?  
Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Sen de geçebilirsin yardan,anadan,serden...  
Senin de destanını okuyalım ezberden...  
Haberin yok gibisin taşıdığın değerden...

Elde sensin,dilde sen...gönüldesin.baştasın;  
Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Yüzüne çarpmak gerek,zamanenin fendini..  
Göster : kabaran sular nasıl yıkar bendini?  
Küçük görme,hor görme,delikanlım,kendini!...

Şu kırık âbideyi yükseltecek taştasın;  
Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bu kitaplar Fâtih'tir,Selim'dir,Süleyman'dır;  
Şu mihrap Sinanüddin,şu minâre Sinan'dır;  
Haydi,artık,uyuyan destanını uyandır!..

Bilmem neden gündelik işlerle telâştasın?  
Kızım sen de Fâtih'ler doğuracak yaştasın!

Delikanlım,işaret aldığın gün atandan  
Yürüyeceksin...Millet yürüyecek arkandan;  
Sana selâm getirdim Ulubatlı Hasan'dan...

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın...  
Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bırak,bozuk saatler yalan yanlış işlesin!  
Çelebiler çekilip haremlerde kışlasın!  
Yürü,aslanım,fetih hazırlığı başlasın...

Yürü,hâlâ ne diye kendinle savaştasın?  
Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

**Arif Nihat ASYA**

## ELHÂN-I ŞİTÂ

Bir beyaz lerze,bir dumanlı uçuş;  
Eşini gaib eyleyen bir kuş

gibi kar

Geçen eyyâm-ı nevbahârı arar...

Ey kulûbun sürûd-i şeydâsı,

Ey kebûterlerin neşideleri,

O bahârın bu işte ferdâsı:

Kapladı bir derin sükûta yeri

Karlar

Ki hamûşâne dembedem ağlar!

Ey uçarken düşüp ölen kelebek,

Bir beyaz rîşe-i cenah-ı melek

gibi kar

Seni solgun hadikalarda arar.

Sen açarken çiçekler üstünde

Ufacık bir çiçekli yelpaze

Na'sın üstünde şimdi ey mürde

Başladı parça parça pervâza

Karlar

Ki semâdan düşer düşer ağlar!

Uçtunuz,gittiniz siz ey kuşlar;

Küçücük,sersefîd baykuşlar

gibi kar

Sizi dallarda,lânelerde arar.

Gittiniz,gittiniz siz ey mürgan,

Şimdi boş kaldı ser-te-ser yuvalar,

Yuvalarda yetîm-i bîefgan:

Son kalan mâi tüyleri kovalar

Karlar

Ki havâda uçar uçar ağlar.

Destinde ey semâ-yı şitâ tûde tûdedir

Berk-i semen,cenâh-ı kebûter,sehâb-ı ter...

Dök ey semâ-revân-ı tabiat gunûdedir.-

Hâk-i siyâhın üstüne sâfi şükûfeler!

Her şâhsar şimdi -ne yaprak,ne bir çiçek!-

Bir tûde-i zilâl ü siyeh-reng ü nâ-ümîd...

Ey dest-i âsmân-ı şitâ,durma,durma çek

Her şâhsârın üstüne bir sût-re-i sefîd.

Göklerden emeller gibi rizân oluyor kar,

Her sûde hayâlîm gibi pûyân oluyor kar.

Bir bâd-ı hamûşun per-i sâfında uyuklar

Tarzında durur bir aralık,sonra uçarlar.

Soldan sağa,sağdan sola lerzân ü girîzân

Gâh uçmada tüyler gibi,gâh olmada rîzân

Karlar,bütün elhânı mezâmîr-i sükûtun,

Karlar,bütün ezhar-ı riyâz-ı melekûtun.

Dök hâk-i siyâh üstüne ey dest-i semâ dök,  
Ey dest-i semâ,dest-i kerem,dest-i şitâ dök:  
Ezhâr-ı bahârın yerine berf-i sefîdi,  
Elhân-ı tuyûrun yerine samt-ı ümmidi!...

**Cenap ŞAHABETTİN**

## FAHRİYE ABLA

Hava keskin bir kömür kokusuyla dolar,  
Kapanırdı daha gün batmadan kapılar.  
O afyon ruhu gibi baygın mahalleden  
Hayalimde tek çizgi bir sen kalmışsın,sen;  
Hülyasındaki geniş aydınlığa gülen  
Gözlerin,dişlerin ve ak pak gerdanıyla  
Ne şirin komşumuzdun sen Fahriye Abla

Eviniz kutu gibi küçücük bir evdi,  
Sarmaşıklarla balkonu örtük bir evdi;  
Güneşin batmasına yakın saatlerde  
Yıkanırdı gölgesi kuytu bir derede;  
Yaz kış yeşil bir saksı pencerede,  
Bahçede akasyalar açardı baharla  
Ne şirin komşumuzdun sen Fahriye Abla!

Önce upuzun sonra kesik saçın vardı;  
Tenin buğdaysı,boyun bir başak kadardı;  
İçini gıdıklıyordu bütün erkeklerin  
Altın bileziklerle dolu bileklerin,  
Açılırdı rüzgârda kısa eteklerin;  
Açık saçık şarkılar söyledin en fazla,  
Ne çapkın komşumuzdun sen Fahriye Abla!

Gönül verdin derlerdi o delikanlıya.  
En sonunda varmışsın bir Erzincanlıya.  
Bilmem,şimdi hâlâ bu ilk kocanda mısın?  
Hâlâ dağları karlı Erzincan'da mısın?  
Bırak,geçmiş günleri gönlüm hatırlasın;  
Hatırada kalan şey değişmez zamanla...  
Ne vefalı komşumuzdun sen Fahriye Abla!

**Ahmet Muhip DIRANAS**

## ÇOBAN ÇEŞMESİ

Derinden derine ırmaklar ağılar,  
Uzaktan uzağa çoban çeşmesi.  
Ey suyun sesinden anlayan bağlar,  
Ne söyler şu dağa çoban çeşmesi?

"Gönlünü Şîrîn'in aşkı sarınca  
"Yol almış hayâtın ufuklarınca,  
"O hızla dağları Ferhat yarınca  
"Başlamış akmağa çoban çeşmesi...

O zaman başından aşkındı derdi,  
Mermeri oyardı, taşı delerdi.  
Kaç yanık yolcuya soğuk su verdi,  
Değdi kaç dudağa çoban çeşmesi!

Vefâsız Aslı'ya yol gösteren bu,  
Kerem'in sazına cevap veren bu,  
Kuruyan gözlere yaş gönderen bu...  
Sızmadı toprağa çoban çeşmesi.

Leylâ gelin oldu, Mecnun mezarda,  
Bir susuz yolcu yok şimdi dağlarda.  
Ateşten kızaran bir gül arar da ,  
Gezer bağdan bağa çoban çeşmesi.

Ne şâir yaş döker, ne âşık ağılar,  
Târihe karıştı eski sevdâlar:  
Beyhûde seslenir, beyhûde çağlar  
Bir sola, bir sağa çoban çeşmesi!...

**Faruk Nafiz ÇAMLİBEL**  
(Han Duvarları)

### ZİLLER ÇALACAK

Zil çalacak...Sizler derslere gireceksiniz bir bir.  
Zil çalacak,ziller çalacak benim için,  
Duyacağım evlerden,kırlardan,denizlerden;  
Tâ içimden birisi gidecek uça ese...  
Ama ben,ben artık gidemeyeceğim.

Zil çalacak...Siz geminize,treninize gireceksiniz bir bir.  
Zil çalacak,ziller çalacak benim için.  
Duyacağım iskelelerden,istasyonlardan bütün;  
Tâ içimden birisi koşacak ardınızdan...  
Ama ben,ben artık gelemeyeceğim.

Sonra bir gün bir zil çalacak yine,  
Hiç kimseler,kimsecikler duymayacak...  
Ne sınıflar,ne iskeleler,ne istasyonlar,ne siz...  
Tâ içimden birisi kalacak oralarda...  
Ben gideceğim.

**Zeki Ömer DEFNE**

### BİZİM MEMLEKET

İçinden tanırım ben o elleri,  
Onlar ki zâhirde vîrân olurlar;  
Ardıçlı dağları,çamlı belleri  
Aşanlar şî'rîne hayran olurlar.

Dökülür köpüklü sular yarından,  
Baharlar yaratır kışın karından;  
İçenler sihirli pınarlarından  
Şöyle bir silkinir,ceylan olurlar!...

Orada yaşayan erlerin için  
Bir taşta yoğurur derdi,sevinci;  
Onlar ki sabansız,tarlasız çiftçi,  
Davarsız,kavalsız çoban olurlar.

Başı boş,kırlara salar tayını,  
Elinden düşürmez okla yayını;  
Ellere bırakır zafer payını,  
Memleket yolunda kurban olurlar!...

**Faruk Nafiz ÇAMLİBEL**  
(Han Duvarları)

### GÜZEL HAVALAR

Beni bu güzel havalar mahvetti,  
Böyle havada istifa ettim  
Evkaftaki memuriyetimden.  
Tütüne böyle havada alıştım,  
Böyle havada âşık oldum;  
Eve ekmekle tuz götürmeyi  
Böyle havalarda unuttum;  
Şiir yazma hastalığım  
Hep böyle havalarda nüksetti;  
Beni bu güzel havalar mahvetti.

**Orhan Veli KANIK**  
(Bütün Şiirleri)

## SEBİL VE GÜVERCİNLER

Çözülen bir demetten indiler birer birer  
Bırak,yorgun başları bu taşlarda uyusun  
Tutuşmuş rûhlarına bir damla gözyaşı sun  
Bir sebile döküldü bembeyaz güvercinler...

Nihayetsiz çöllerin üstünden hep beraber  
Geçerken bulmadılar ne bir ot ne bir yosun  
Ürkmeden su içsinler yavaşça,susun,susun!  
Bir sebile döküldü bembeyaz güvercinler

En son şarkılarını dağıtarak rüzgâra  
Beyaz boyunlarını uzattılar taslara  
Bir damla suya hasret gideceklermiş meğer.

Şimdi bomboş sebilden selviler bir şey sorar  
Hatırlatır uzayan dem çekişleri rüzgâr  
Mermer basamaklarda uçuşur beyaz tüyler...

**Ziya Osman SABA**

## NE İÇİNDEYİM ZAMANIN

Ne içindeyim zamanın,  
Ne de büsbütün dışında;  
Yekpâre,geniş bir ânın  
Parçalanmaz akışında.

Bir garip rüyâ rengiyle  
Uyuşmuş gibi her şekil,  
Rüzgârda uçan tüy bile  
Benim kadar hafif değil.

Başım sükûtu öğüten  
Uçsuz,bucaksız değirmen;  
İçim muradına ermiş  
Abasız,postsuz bir derviş;

Kökü bende bir sarmaşık  
Olmuş dünya sezmekteyim,  
Mavi,masmavi bir ışıık  
Ortasında yüzmekteyim.

**Ahmet Hamdi TANPINAR**  
(Bütün Şiirleri)

## DOSTLAR BENİ HATIRLASIN

Ben giderim adım kalır  
Dostlar beni hatırlasın  
Düğün olur bayram gelir  
Dostlar beni hatırlasın

Can kafeste durmaz uçar  
Dünya bir han konan göçer  
Ay dolanır yıllar geçer  
Dostlar beni hatırlasın

Can bedenden ayrılacak  
Tütmez baca yanmaz ocak  
Selam olsun kucak kucak  
Dostlar beni hatırlasın

Ne gelsemdi ne giderdim  
Günden güne arttı derdim  
Garip kalır yerim yurdum  
Dostlar beni hatırlasın

Açar soalar türlü çiçek  
Kimler gülmüş kim gülecek  
Murat yalan ölüm gerçek  
Dostlar beni hatırlasın

Gün ikinci akşam olur  
Gör ki başa neler gelir  
Veysel gider adı kalır  
Dostlar beni hatırlasın

**Âşık Veysel**

(Dostlar Beni Hatırlasın)

## GURBET

Gurbet o kadar acı  
Ki ne varsa içimde,  
Hepsi bana yabancı,  
Hepsi başka biçimde!

Eriyorum gitgide,  
Elveda her ümide  
Gurbet benliğimi de  
Bitirdi bir içimde.

Ne arzum ne emelim...  
Yaralanmış bir elim...  
Ben gurbette değilim,  
Gurbet benim içimde...

**Kemalettin KAMU**

### ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

gözlerim gözlerine değince  
felâketim olurdu ağlardım  
beni sevmiyordun bilirdim  
bir sevdiğin vardı duyardım  
çöp gibi bir oğlan ipince  
hayırsızın biriydi fikrimce  
ne vakit karşımda görsem  
öldürecekimden korkardım  
felâketim olurdu ağlardım

ne vakit maçka'dan geçsem  
limanda hep gemiler olurdu  
ağaçlar kuş gibi gülerdi  
bir rüzgâr aklımı alırdı  
sessizce bir cigara yakardın  
kirpiklerini eğerdin bakardın  
üşürdüm içim ürperirdi  
felâketim olurdu ağlardım

akşamlar bir roman gibi biterdi  
jezabel kan içinde yatarıdı  
limandan bir gemi giderdi  
sen kalkıp ona giderdin  
benzin mum gibi giderdin  
sabaha kadar kalırdın  
hayırsızın biriydi fikrimce  
güldü mü cenazeye benzerdi  
hele seni kollarına aldı mı  
felâketim olurdu ağlardım

**Attilâ İLHAN**

### GÖÇ ZAMANI

Kara ve ağır gövdeleriyle trenler gider  
Nereye gider  
Dost meclisimizden bir bir yârenler gider.

Avdet eder fasl-ı hazan her akşam  
Leylâ'nın dergâhından her akşam  
Yârin sefasını sürenler gider

Bir haberci kadın vardı kayboldu  
Camdaki güzelin gölgesi soldu  
Tenhalarda mendil verenler gider.

Davullar vurular, denkler dürülür  
Göç tahtına taht-ı revân kurulur  
Câm-ı ayşî atıp kıranlar gider.

**Şükrü KARACA**

### ACIYI BAL EYLEDİK

"Pir Sultan ölür dirilir"

Bak şu bebelerin güzelliğine  
Kaşı destan  
Gözü destan  
Elleri kan içinde

Kör olasın demiyorum  
Kör olma da  
Gör beni

Damda birlikte yatmışız  
Öküzü hoşça tutmuşuz  
Koyun değil şu dağlarda  
San kendimizi gütmüşüz  
Hor baktık mı karıncaya  
Kırdık mı kanadını serçenin  
Vurduk mu karacanın yavrusunu  
Ya nasıl kıyarız insana

Sen olmazsan öldürmek ne  
Çürümek ne zindanlarda  
Özlem ne ayrılık ne  
Yokluk ne yoksulluk ne  
İşsiz güçsüz dolanmak ne  
gün gün ile barışmalı  
kardeş kardeş duruşmalı

koklaşmalı söyleşmeli  
korka korka yaşamak ne

kahrolasın demiyorum  
kahrolma da  
gör beni

kanadık toprak olduk  
çekildik bayrak olduk  
döküldük yaprak olduk  
geldik bugüne

ekmeği bol eyledik  
acıyı bal eyledik  
sıratı yol eyledik  
geldik bugüne

ekilir ekin geliriz  
ezilir un geliriz  
bir gider bin geliriz  
beni vurmak kurtuluş mu

körolasın demiyorum  
kör olma da  
gör beni

**Hasan Hüseyin KORKMAZGİL**

## DÜNYANIN BÜTÜN ÇİÇEKLERİ

"Bana çiçek getirin, dünyanın bütün çiçeklerini buraya getirin!"

Köy öğretmeni Şefik Sınığ'ın son sözleri.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum  
Bütün çiçeklerini getirin buraya,  
Öğrencilerimi getirin, getirin buraya,  
Kaya diplerinde açmış çiğdemlere benzer  
Bütün köy çocuklarını getirin buraya,  
Son bir ders vereceğim onlara,  
Son şarkımı söyleyeceğim,  
Getirin, getirin...ve sonra öleceğim.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Kır ve dağ çiçeklerini istiyorum,  
Kaderleri bana benzeyen,  
Yalnızlıkta açarlar, kimse bilmez onları  
Geniş ovalarda kaybolur kokuları...  
Yurdumun sevgili ve adsız çiçekleri  
Hepinizi, hepinizi istiyorum, gelin görün beni,  
Toprağı nasıl örterseniz öylece örtün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Afyon ovasında açan haşhaş çiçeklerini  
Bacımın suladığı fesleğenleri,  
Köy çiçeklerinin hepsini, hepsini,  
Avluların pembe entarili hatmisini,  
Çoban yastığını, peygamber çiçeğini de unutmayın,  
Aman Isparta güllerini de unutmayın  
Hepsini, hepsini bir anda koklamak istiyorum.  
Getirin, dünyanın bütün çiçeklerini istiyorum.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Ben köy öğretmeniym, bir bahçıvanım,  
Ben bir bahçe suluyordum, gönlümden,  
Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden,  
Ne güller fışkırır çilelerimden,  
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim,  
Korkmadım, korkmuyorum ölümden,  
Siz çiçek getirin yalnız, çiçek getirin.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Baharda Polatlı kırlarında açan,  
Güz geldi mi Kopdağına göçen,  
Yörükler yaylasında Toroslarda eğleşen,  
Muş ovasından, Ağrı eteğinden,  
Gücenmesin bütün yurt bahçelerinden  
Çiçek getirin, çiçek getirin, örtün beni,  
Eğin türkülerinin içine gömün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
En güzellerini saymadım çiçeklerin,  
Çocukları, öğrencileri istiyorum.

Yalnız ve çileli hayatımın çiçeklerini,  
Köy okullarında açan, gizli ve sessiz,

O bakımsız, ama kokusu eşsiz çiçek.  
Kimse bilmeyecek, seni beni kimse bilmeyecek,  
Seni beni yalnızlık örtecek, yalnızlık örtecek.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Ben mezarsız yaşamayı diliyorum,  
Ölmek istiyorum, yaşamak istiyorum,  
Yetiştirdiğim bahçe yarıda kalsın,  
Tarumar olmasın istiyorum, perişan olmasın,  
Beni bilse bilse çiçekler bilir, dostlarım,  
Niçin yaşadığımı ben onlara söyledim,  
Çiçeklerde açar benim gizli arzularım.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,  
Okulun duvarı çöktü altında kaldım,  
Ama ben dünya üstündeyim, toprakta,  
Yaz kış bir şey söyleyen toprakta,  
Çile çektim, yalnız kaldım, ama yaşadım,  
Yurdumun çiçeklenmesi için daima yaşadım,  
Bilir bunu bahçeler, kayalar, köyler bilir.  
Şimdi sustum, örtün beni, yatırın buraya,  
Dünyanın bütün çiçeklerini getirin buraya.

**Ceyhun Atıf KANSU**

## GERİ GELEN MEKTUP

Ruhu mu ateş yoksa o gözler mi alevden  
Bilmem bu yanardağ ne biçim korla tutuştu  
Pervane olan kendini gizler mi alevden  
Sen istedin ondan bu gönlüm zorla tutuştu

Gün senden ışık alsa da bir renge bürünse  
Ay secde edip çehrene yerlerde sürünse  
Her şey silinip kaybolurken nazarında  
Yalnız o yeşil gözlerinin nuru görünse...

Ey sen ki kül ettin beni olmaz yakışınla  
Ey sen ki gönüller tutuşur her bakışınla  
Hançer gibi keskinler çiçekler gibi ince  
Çehren bana uğrunda ölüm hazzı verince

İçimdeki azgın devi rüzgarlara attım  
Gözlerle günah işlemenin zevkini tattım  
Gözler ki birer parçasıdır renge ilahın  
Gözler ki senin en katı zulmün ve silahın

Vur şanlı silahınla gönül mülkü düzelsin  
Sen öldürüyorken de vururken de güzelsin

**Hüseyin Nihal ATSIZ**  
(Yolların Sonu)

## DAĞLAR

Başım dağ, saçlarım kardır,  
Deli rüzgarlarım vardır,  
Ovalar bana çok dardır,  
Benim meskenim dağlardır.

Şehirler bana bir tuzak;  
İnsan sohbetleri yasak;  
Uzak olun benden, uzak,  
Benim meskenim dağlardır.

Kalbime benzer taşları,  
Heybetli öter kuşları,  
Goğşe yakındır başları;  
Benim meskenim dağlardır.

Yarimi ellere verin;  
Sevdamı yellere verin;  
Yelleri bana gönderin;  
Benim meskenim dağlardır.

Bir gün kadrım bilinirse,  
İsmim ağza alınırsa,  
Yerim soran bulunursa:  
Benim meskenim dağlardır.

**Sabahattin ALİ**

## BESMELE

Her gün biraz daha yoruyor beni,  
Hasretinle başa çıkamıyorum.  
Her gece bir yerden vuruyor beni,  
Sağ salım sabaha çıkamıyorum...

Savaşta geçirdim sanki bir ayı,  
Düşmandan almadım ben bu yarayı,  
Giderken verdiği tek sigarayı,  
Hatıradır diye yakamıyorum...

Vicdanın halimi hiç mi sormuyor?  
Küsecek ne yaptım, aklım ermiyor!  
Zalimsin demeye dilim varmıyor,  
Tavrına bir isim takamıyorum...

Yeter ki mektup yaz canımı dile!  
Yetmezse uğrunda çektiğim çile!  
Nazar değer diye resmine bile  
Besmele çekmeden bakamıyorum...

**Cemal SAFİ**

## ACILARA TUTUNMAK

Kavuşmak özgürlükse  
Özgürdük ikimiz de  
Elleri çığlık çığlık  
Yanyana iki dünya

İkimiz iki dağdan  
İki hırçın su gibi  
Akıp gelmiştik  
Buluşmuştuk bir kavşakta  
Unutmuştuk ayrılığı  
Yok saymıştık özlemeyi  
Şarkımıza dalmıştık  
Mutluluk mavi çocuk  
Oynardı bahçemizde

Acı çekmek özgürlükse  
Özgürüz ikimiz de  
O yuvasız çalığı  
Bense kafeste kanarya

O dolaşmış daldan dala  
Savurmuş yüreğini  
Ben bölmüşüm yüreğimi  
Başkaldıran dizelere

Aramakmış oysa sevmek  
Özlemekmiş oysa sevmek  
Bulup bulup yitirmekmiş  
Düşsel bir oyuncağı

Yalanmış hepsi yalan  
Yalanmış hepsi yalan  
Sevmek diye birşey vardı  
Sevmek diye birşey yokmuş

Acı çektim günlerce  
Acı çektim susarak  
Şu kısacık konutlukta  
Deprem kargaşasında

Yaşadım birkaç bin yıl  
Acılara tutunarak  
Acı çekmek özgürlükse  
Özgürüz ikimiz de

Acılardan arta kalan  
İşte bu bakışlarmış  
Kuğu diye gözlerimde  
Gün batımı bulutlarmış

Yalanmış hepsi yalan  
Yalanmış hepsi yalan  
Savrulup gitmek varmış  
Ayrı yörüngelerde

**Hasan Hüseyin KORKMAZGİL**

## TÜRKÜLER DOLUSU

Kirazın derisinin altında kiraz  
Narın içinde nar  
Benim yüreğimde boylu boyunca  
Memleketim var  
Canıma ciğerime dek işlemiş  
Canıma ciğerime  
Sapına kadar.  
Elma dalından uzağa düşmez  
Ne yana gitsem nafile.  
Memleketin hali gözümden gitmez  
Binbir yerimden bağlanmışım  
Bundan ötesine aklım ermez.

Yerliyim yerli olmasına  
İlmik ilmik, damar damar  
Yerliyim.  
Bir dilim Trabzon peyniri  
Bir avuç tiftik  
Bir çimdik çavdar  
Bir tutam şile bezi gibi  
Dışimden tırnağıma kadar  
Ressamım.  
Yurdumun taşından toprağından şurup gelir nakışlarım  
Taşıma toprağıma toz konduranın  
Alnını karışlarım.  
Şairim şair olmasına  
Canım kurban şiirin gerçeğine hasına  
İçerisine insan kokusu sinmiş mısralara vurgunum  
Bıçak gibi kemiğe dayansın yeter  
Eğri büğrü, kör topal kabulüm  
Şairim  
Zifiri karanlıkta gelse şiirin hası  
Ayak seslerinden tanırım  
Ne zaman bir köy türküsü duysam  
Şairliğimden utanırım  
Şairim  
Şiirin gerçeğini köy türkülerimizde bulmuşum  
Türkülerle Yunmuş yıkanmış dilim  
Onlarla ağlamış, onlarla gülmüşüm.

Hey hey, yine de hey hey  
Salınsın türküler bir uçtan bir uca  
Evelallah hepsinde varım  
Onlar kadar sahici  
Onlar kadar gerçek  
İnsancasına, erkekçesine  
"Bana bir bardak su" dercesine  
Bir türkü söylemeden gidersem yanarım.

Ah bu türküler  
Türkülerimiz  
Ana südü gibi candan  
Ana südü gibi temiz  
Türkülerde tüter dağ dağ, yayla yayla  
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz. Ah bu türküler,  
Köy türkülleri

Dilimizin tuzu biberi  
Memleket ahvalini onlardan sor  
Kitaplarda değil, türkülerde ara Yemen'i  
Öleni, kalanı, gidip gelmeyi...  
Ben türkülerden aldım haberi.

Ah bu türküler, köy türkülleri  
Mis gibi insan kokar, mis gibi toprak  
Hilesiz hurdasız, çırılçıplak  
Dışisi dışı, erkeği erkek  
Kaşı kaş, gözü göz, yarası yara  
Bıçağı bıçak.  
Ah bu türküler, köy türkülleri  
Karanlık kuyularda açılmış çiçekler gibi  
Kiminin reyhasından geçilmez  
Kimi zehir, kimi zemberek gibi.

Ah bu türküler, köy türkülleri  
Olgun bir karpuz gibi yarıılır içim  
Kan damlar ucundan, mürekkep değil  
İşte söz, işte ses, işte biçim:  
"Uzun kavak gıcım gıcım gıcılar"  
İliklerine kadar işlemiş sızı  
Artık iflah olmaz kavak ağacı  
Bu türkünün yüreğinde sancı var.

Ah bu türküler, köy türkülleri  
Ne düzeni belli, ne yazanı  
Altlarında imza yok ama  
İçlerinde yürek var  
Cennet misali sevişen  
Cehennemler gibi dövüşen  
Bir çocuk gibi gülüp  
Mağaralar gibi inleyen  
Nasıl unuttur nasıl  
Ömründe bir kez olsun  
Halk türküsü dinleyen...

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU

## ÇANAKKALE ŞEHİDLERİNE

Şu boğaz harbi nedir, var mı ki dünyada eşi?  
En kesif orduların, yükleniyor dördü beşi

Şüheda gövdesi, bir baksana dağlar taşlar...  
O, rüku olmasa, dünyada eğilmez başlar,

Yaralanmış tertemiz alnından uzanmış yatıyor;  
Bir hilal uğruna ya Rab, ne güneşler batıyor!

Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!  
Gökten eccad inerek öpse o pak alnı değer.

Ne büyüsun ki kanın kurtarıyor Tevhid'i...  
Bedr'in aslanları ancak, bu kadar şanlı idi...

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?  
"Gömelim gel seni tarihe!" desem, sığmazsın.

Herc ü merc ettiğin edvara yetmez o kitab...  
Seni ancak ebediyetler eder istiaab.

"Bu, taşındır" diyerek Kabe'yi diksem başına;  
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;

Sonra gök kubbeyi alsam da, rida namıyla,  
Kanayan lahdine çeksem bütün ecramiyle;

Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan;  
Yedi kandilli Süreyya'yı uzatsam oradan;

Sen bu avizenin altında, bürünmüş kanına,  
Uzanırken gece mehtabı getirsem yanına,

Türbedarın gibi ta fecre kadar bekletsem;  
Gündüzün fecr ile avizeni lebriz etsem;

Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...  
Yine bir şey yapabildim diyemem hatırına.

Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,  
Şarkın en sevgili sultanı Salahaddin'i,  
Kılıç Arslan gibi iclaline ettin hayran...  
Sen ki islami kuşatmış, doğuyorken hüsrân,

O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın;  
Sen ki, ruhunla beraber gezer ecramı adın;

Sen ki; a'şara gömülse taşacaksın... Heyhat,  
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihat...

Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,  
Sana ağuşunu açmış duruyor Peygamber.

**Mehmet Âkif ERSOY**

## KARDELEN

Bu bendeki bir dert ki anlatamam kimseye  
Kulak verip de beni dinler misin kardelen?  
Sardı tüm benliğimi mecalim yok gülmeye  
Sende benle ağlayıp inler misin kardelen?  
Mis gibi sıla kokan eş,dost mektuplarında  
Taze güller yeşerir eski anılarında  
Hatıralarla dolu gurbet akşamlarında  
Hasret denen türküyü söyler misin kardelen?  
Bütün duygularını bir deftere yazmanın,  
Dertlerini duymayan duvara anlatmanın  
İçinde ne var ise, hep içine atmanın  
Ne demek olduğunu bilir misin kardelen?  
Dostu oldum kaç defa sabahsız gecelerin  
Defterimde yeri yok anlamsız hecelerin  
Çözemedim bir türlü bu zor bilmecelerin  
Cevabını sen bana çözer misin kardelen?  
Ne kadar tattırsa da ayrılık acısını  
Unutamazsın yine onun hatırasını  
Bir kenara bırakıp acısı, tatlısını  
Hepsini bir kalemde siler misin kardelen?  
Anlat sende içini dök dışına ne varsa  
Hiç düşünme kalbimi bırak yansın yanarsa  
Bu derdi sen benimle paylaşır mısın yoksa  
Bakıp bakıp halime güler misin kardelen?  
Bilirim ben yerini sormam sana nerdesin  
Senin yurdun dağlarda sen hep yükseklerdesin  
Nasıl gelsem yanına her zaman göklerde  
Eğilip de elimden tutar mısın kardelen?  
Ah gurbet,sen içimde dinmeyen bir sancısın  
Bazen iyisin ama çoğu zaman acısın  
Ey kardelen sen bana neden çok yabancısın?  
Çaldım işte kapını açar mısın kardelen?  
Seninde gözlerin yaş ağılamışsın besbelli  
Yoksa sen de benim gibi naçar mısın kardelen?  
Bu topraktan çıkıp da karları delmişsin ya  
Mevsimin gelmeyince açar mısın kardelen?  
Derdimi de dinledin sana ağır gelirse,  
Yine toprak altına kaçır mısın kardelen?  
Ya ölüm günü gelip alırsa ruhumu  
Benimle gökyüzüne uçar mısın kardelen?

**Hayrullah PAŞALIOĞ**

## KARANFİL SOKAĞI

Tekmil ufuklar kışladı  
Dört yön, onaltı rüzgar  
Ve yedi iklim beş kıta  
Kar altındadır.

Kavuşmak ilmindeyiz bütün fasıllar  
Ray, asfalt, şose, makadam  
Benim sarp yolum, patikam  
Toros, Anti-toros ve asi Fırat  
Tütün, pamuk, buğday ovaları, çeltikler  
Vatanım boylu boyunca  
Kar altındadır.

Döğüşenler de var bu havalarda  
El, ayak buz kesmiş, yürek cehennem  
Ümit, öfkeli ve mahzun  
Ümit, sapına kadar namuslu  
Dağlara çekilmiş  
Kar altındadır.

Şarkılar bilirim çiğ tutmuş  
Resimler, heykeller, destanlar  
Usta ellerin yapısı  
Kolsuz, yarı çıplak Venüs  
Trans-nonain sokağı  
Garcia Lorca'nın mezarı,  
Ve gözbebekleri Pierre Curie'nin  
Kar altındadır.

Duvarları katı sabır taşından  
Kar altındadır varoşlar,  
Hasretim nazlıdır Ankara.  
Dumanlı havayı kurt sevsin  
Asfalttan yürüsün Aralık,  
Sevmem, netameli aydır.  
Bir başka ama bilemem  
Bir kaçınıcı bahara kalmıştır vuslat  
Kalbim, bu zulümlü seveda,  
Kar altındadır.

Gecekondularda hava bulanık puslu  
Altındağ gökleri kümürlü  
Ekmeğe, aşka ve ömre  
Küfeleriyle hükmeden  
Ciğerleri küçük, elleri büyük  
Nefesleri yetmez avuçlarına  
-İlkokul çağında hepsi-  
Kenar çocukları  
Kar altındadır.

Hatıp Çay'ın öte yüzü ılıman  
Bulvarlar çakırkeyf Yenişehir'de  
Karanfil Sokağında gün açmış

Hikmetinden sual olunmaz değil  
"mucip sebebin" bilirim

Ve "kafi delil" ortada...

Karanfil sokağında bir camlı bahçe  
Camlı bahçe içre bir çini saksı  
Bir dal süzülür mavide  
Al - al bir yangın şarkısı,  
Bakmayın saksıda boy verdiğine  
Kökü Altındağ'da, İncesu'dadır.

**Ahmet ARİF**

(Hasretinden Prangalar Eskittim)

## HEP KAHİR

Dur! Bırak,kaynasın kahvenin suyu  
Bana İstanbul'u anlat nasıldı?  
Bana Boğazı anlat nasıldı?  
Haziran titreyişlerle kaçak yağmurlar ardı  
Yıkanmış kurunur muydu yine o yedi tepe?  
Ana şefkati gibi sıcak güneşte...

İnsanlar gülüyor de  
Trende,vapurda,otobüste  
Yalan da olsa hoşuma gidiyor,söyle  
Hep kahr,hep kahr,hep kahr  
Bıktım be..

Dur! Bırak kalsın,açma televizyonu  
Bana İstanbul'u anlat nasıldı?  
Şehirlerin şehrini anlat,nasıldı?  
Beyoğlu sırtlarından yasak gözlerimle bakıp  
Köprüler,Sarayburnu,minareler ve Haliç'e  
Deyiverdin mi? bir merhaba gizlice

Dur! Bırak kımıldama kal biraz öylece ne olur  
Kokun İstanbul gibidir  
Gözlerin İstanbul gecesi  
Hadi gel sarıl,sarıl bana kınalım  
Gök kubbenin altında orda da beraber  
Çok şükür diyerek yeniden başlamanın hayali  
Hasretim çölünde sanki  
Bir pınar gibi

**Cem KARACA**

## MONA ROSA

Mona Rosa,siyah güller,ak güller  
Geyvenin gülleri ve beyaz yatak.  
Kanadı kırık kuş merhamet ister,  
Ah! Senin yüzünden kana batacak,  
Mona Rosa,siyah güller ak güller!

Ulur aya karşı kirli çakallar,  
Ürkek ürkek bakar tavşanlar dağa  
Mona Rosa bugün bende bir hal var,  
Yağmur iğri iğri düşer toprağa,  
Ulur aya karşı kirli çakallar.

Açma penceresini,perdeleri çek;  
Mona Rosa,seni görmeliyim.  
Bir bakışın ölmem için yetecek;  
Anla Mona Rosa,ben bir deliyim  
Açma penceresini,perdeleri çek.

Zeytin ağaçları söğüt gölgesi  
Ben de çıkar güneş aydınlığına  
Bir nişan yüzüğü bir kapı sesi,  
Seni hatırlatır her zaman bana  
Zeytin ağaçları söğüt gölgesi.

Zambaklar en ıssız yerlerde açar,  
Ve vardır her vahşi çiçekte gurur  
Bir mumun ardında bekleyen rüzgar  
Işıksız ruhumu sallarda durur,  
Zambaklar en ıssız yerlerde açar.

Ellerin,ellerin ve parmakların  
Bir nar çiçeğini eziyor gibi...  
Ellerinden belli olur bir kadın.  
Denizin dibinde geziyor gibi,  
Ellerin,ellerin ve parmakların.

Zaman ne de çabuk geçiyor Rosa  
Saat on ikidir söndü lambalar.  
Uyu da turnalar girsin rüyana,  
Bakma göğse tuhaf tuhaf bu kadar,  
Zaman ne de çabuk geçiyor Rosa.

Akşamları gelir incir kuşları,  
Konarlar bahçemin incirlerine;  
Kiminin rengi ak,kiminin sarı.  
Ah!Vursalar beni bir kuş yerinel  
Akşamları gelir incir kuşları...

Ki ben,Mona Rosa,bulurum seni  
İncir kuşlarının bakışlarında.  
Hayatla doldurur bu boş yelkeni  
Omasum bakışlar...Su kenarında  
Ki ben,Mona Rosa,bulurum seni.

Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa;  
Henüz dinlemedin benden türküler.  
Benim aşkım uymaz öyle her saza,  
Engüzel şarkıyı bir kurşun söyler...  
Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa.

Artık inan bana muhacir kızı,  
Dinle ve kabul et itirafımı.  
Bir soğuk.bir garip,bir mavi sızı  
Alev alev sardı her tarafımı,  
Artık inan bana muhacir kızı.

Yağmurlardan sonra büyümüş başak  
Ve veyvalar sabırla olgunlaşmış.  
Bir gün gözlerimin ta içine bak.  
Anlarsın ölümler niçin yaşarmış,  
Yağmurlarda sonra büyümüş başak.

Altın bilezikler,o kokulu ten  
Cevap versin bu kanlı kuş tüyüne;  
Bir tüy ki can verir bir gülümseyen,  
Bir tüy ki,kapalı geceye,güne,  
Altın bilezikler o kokulu ten!

Mona Rosa,siyah güller,ak güller  
Geyvenin gülleri ve beyaz yatak.  
Kanadı kırık kuş merhamet ister,  
Ah! Senin yüzünden kana batacak,  
Mona Rosa,siyah güller,ak güller.

**Sezai KARAKOÇ**

(Gün Doğmadan)

## YEDİ KARANFİL

Dediler bir yerlerde **Yedi Karanfil** saklıymış  
Gezdim dolaştım

Yüce dağların tozlu topraklı neminden  
Şehrimin çırılçıplak asfaltlarına kadar

Bulamadım

Rivayet sandım

Değilmiş

Öğrendim bir ulemadan

**Birinci Karanfil**

Bebelerin kankırmızı çiğliğinde saklı a oğul

**İkinci Karanfil**

Kartalların vahşi tüyünde hareli oluşlarında saklı be abdal

**Üçüncü Karanfil**

Açların kokuşmuş nefesinde saklı ki üstad

**Dördüncü Karanfil**

Şarabın fena kırmızısında mı saklı şaşkın

**Beşinci Karanfil**

Bayrağın şerefinde saklı a dalgın

**Altıncı Karanfil**

Dargın dostların nefretinde saklı be insancıl

"AMA NEDENDİR BİLİNMEZ" DEDİ ULEMA

**yedi(nci) karanfil**

**TANRI-DA SAKLI KALDI**

**Gecenin Melon Şapkası**

5 Ağustos '96/Pazartesi-saat 18:00

## SESSİZ GEMİ

Artık demir almak günü gelmişse zamandan,  
Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan.

Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol;  
Sallanmaz o kalkışta ne mendil ne de bir kol.

Rıhtımda kalanlar bu seyahatten elemli,  
Günlerce siyah ufka bakar gözleri nemli.

Biçare gönüller!Ne giden son gemidir bu!  
Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu!

Dünyada sevilmiş ve seven nafile bekler;  
Bilmez ki giden sevgililer dönmiyecekler.

Bir çok gidenin her biri memnun ki yerinden,  
Bir çok seneler geçti;dönen yok seferinden.

**Yahya Kemal BEYATLI**

(Kendi Gök Kubbemiz)

## DAVET

Dört nala gelip Uzak Asya'dan  
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan  
Bu memleket bizim!

Bilekler kan içinde,dişler kenetli,ayaklar çıplak  
Ve ipek bir haliya benzeyen toprak,  
Bu cehennem,bu cennet bizim!

Kapansın el kapıları,bir daha açılmasın  
Yok edin insanın insana kulluğunu.  
Bu davet bizim!

Yaşamak!Bir ağaç gibi tek ve hür  
Ve bir orman gibi kardeşçesine.  
Bu hasret bizim!

**Nazım HİKMET (1947)**

## MAHZEN

Çevir gözlerini içimden yana  
Sırrını saklayan mahzenim ben

Uzat umutlarını düşlerime dek  
Hiçbir şeyin değil hep seninin ben

Bu yazgı bizlerin ortak ülkesi  
Hüznün sevincin ve güvenimin ben

Toprağım güneşim mevsimim sensin  
Suyunum havanım ekmeğimin ben

Birlikte uyandık aynı uykudan  
Öncen sonran eskin ve yenimin ben

Seninle ilgimiz bir heves değil  
İyi bil neyimsin benim nenim ben

**Mehmet Akif İNAN**

(Hicret)

## MONA ROSA

Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.  
Geyve'nin gülleri ve beyaz yatak.  
Kanadı kırık kuş merhamet ister.  
Ah senin yüzünden kana batacak.  
Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.

Ulur aya karşı kirli çakallar,  
Ürkek ürkek bakar tavşanlar dağa.  
Mona Rosa bugün bende bir hal var.  
Yağmur iri iri düşer toprağa,  
Ulur aya karşı kirli çakallar.

Açma pencereni perdeleri çek,  
Mona Rosa seni görmemeliyim.  
Bir bakışın ölmem için yetecek.  
Anla Mona Rosa ben bir deliyim.  
Açma pencereni perdeleri çek.

Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi,  
Bende çıkar güneş aydınlığına.  
Bir nişan yüzüğü bir kapı sesi.  
Seni hatırlatır her zaman bana.  
Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi.

Zambaklar en ıssız yerlerde açar  
Ve vardır her vahşi çiçekte gurur.  
Bir mumun ardında bekleyen rüzgar,  
Işıksız ruhumu salları da durur.  
Zambaklar en ıssız yerlerde açar.

Ellerin, ellerin ve parmakların  
Bir nar çiçeğini eziyor gibi.  
Ellerinden belli olur bir kadın,  
Denizin dibinde geziyor gibi.  
Ellerin, ellerin ve parmakların.

Zaman ne de çabuk geçiyor Mona.  
Saat onikidir söndü lambalar  
Uyu da turnalar girsin rüyana,  
Bakma tuhaf tuhaf göğe bu kadar.  
Zaman ne de çabuk geçiyor Mona.

Akşamları gelir incir kuşları,  
Konarlar bahçemin incirlerine.  
Kiminin rengi ak kiminin sarı.  
Ah beni vursalar bir kuş yerine.  
Akşamları gelir incir kuşları.

Ki ben Mona Rosa bulurum seni  
İncir kuşlarının bakışlarında.  
Hayatla doldurur bu boş yelkeni.  
O masum bakışların su kenarında.  
Ki ben Mona Rosa bulurum seni.

Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa.  
Henüz dinlemedin benden türküler.  
Benim aşkım uymaz öyle her saza.  
En güzel şarkıyı bir kurşun söyler.  
Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa.

Artık inan bana muhacir kızı,  
Dinle ve kabul et itirafımı.  
Bir soğuk, bir mavi, bir garip sızı  
Alev alev sardı her tarafımı.  
Artık inan bana muhacir kızı.

Yağmurdan sonra büyürmüş başak,  
Meyvalar sabırla olgunlaşmış.  
Bir gün gözlerimin ta içine bak  
Anlarsın ölümler niçin yaşarmış.  
Yağmurdan sonra büyürmüş başak.

Altın bilezikler o kokulu ten  
Cevap versin bu kuş tüyüne.  
Bir tüy ki can verir gülümseksen,  
Bir tüy ki kapalı geceye güne.  
Altın bilezikler o kokulu ten.

Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.  
Geyve'nin gülleri ve beyaz yatak.  
Kanadı kırık kuş merhamet ister,  
Ah senin yüzünden kana batacak.  
Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.

Sezai KARAKOÇ  
(Gün Doğumu)

## VEDA

Elimde sükûnun nabzını dinle,  
Dinle de gönümün aliver gitsin!  
Saçlarımdan tutup kor gözlerinle,  
Yaşlı gözlerime daliver gitsin!

Yürü gölgen seni uğurlamakta,  
Küçülüp küçülüp kaybol ırakta,  
Yolu tam dönerken arkana bak da  
Köşede bir lahza kaliver gitsin!

Ümidim yılların seline düştü,  
Saçının en titrek teline düştü,  
Kuru yaprak gibi eline düştü,  
İstersen rüzgâra saliver gitsin!..

**Necip Fazıl KISAKÜREK**  
(Çile)

## SİYAH GÖZLERİNE BENİ DE GÖTÜR

daha dokunmadan kurudu irem  
çöllere bir türlü yağamıyorum  
yeni bir koşunun başlangıcında  
biraz deprem sonrası  
biraz şehir hülyâsı  
bir kalp yangınından geriye kalan  
siyah gözlerine beni de götür  
artık bu yerlere sığamıyorum

pembe uçurtmalar yolladığından beri  
sarardı tiryâki menekşeleri  
sonbaharın tozlu kafeslerinde  
sevgi turnaları yakalıyorum  
turnalar gidiyor;ben kalıyorum  
âvâreyim,asûdeyim,yorgunum  
bilmiyorum neden sana vurgunum  
Erzurum garında,banklar üstünde  
uyku tutmuyor karanlıkları  
yitik düşlerimi kovalıyorum  
gölgeler gidiyor;ben kalıyorum

binbir türlü kokuyorsa yaylalar  
siyah gözlerine beni de götür  
baharın koynundan koparıp sana  
ipek bir mendile sardığım yüreğimle  
şehzâde gülleri gönderiyorum  
umutlar kalıyor;ben gidiyorum

bütün yelkenlileri,deniz fenerlerini  
kaptanları sorgulayan  
yanından geçen küheylanların  
korku tûfanına yakalandığı  
siyah gözlerine beni de götür  
güneş ülkesinden gelen yiğitler  
benzeri olmayan bir dünya kursun  
cellat,ayrılığın boynunu vursun

usul usul intizârı gürüten  
bu hercai diken,bu çılgın arzu  
sürüklüyor imkânsız muştuların  
eşiğine gönül vâdilerini  
bir ağaçtan düşen yapraklar gibi  
düşüyorum tanyerine  
ya topla yaralı kırlangıçları  
ya da bu vefâsız şarkıyı bitir  
özgürlüğe giden tutsaklar gibi  
siyah gözlerine beni de götür

**Nurullah GENÇ**  
(Rüveyda)

## CANIM İSTANBUL

Ruhumu eritip de kalıpta dondurmuşlar;  
Onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlar.  
İçimde tüten bir şey;hava,renk,edâ,iklim;  
O benim,zaman mekân aşır geçmiş sevgilim.  
Çiçeği altın yıldız,suyu telli pulludur;  
Ay ve güneş ezelden iki İstanbulludur.  
Denizle toprak,yalnız onda ermiş visale;  
Ve kavuşmuş rüyalar,onda,onda misale.  
İstanbul benim canım;  
Vatanım da vatanım...  
İstanbul,  
İstanbul...

Tarihin gözleri var,surlarda delik delik;  
Servi,endamlı servi,ahirete perdelik...  
Bulutta şaha kalkmış Fatih'ten kalma kır at;  
Pırlantadan kubbeler,belki bir milyar kırat...  
Şahadet parmağıdır göğe doğru minare;  
Her nakışta o mâna : Öleceğiz ne çare?  
Hayattan canlı ölüm,günahattan baskın rahmet;  
Beyoğlu tepinirken ağlar Karacaahmet...  
O mânayı bul da bull!  
İlle de İstanbul'da bull!  
İstanbul,  
İstanbul...

Boğaz gümüş bir mangal,kaynatır serinliği,  
Çamlıca'da yerdedir göklerin derinliği.  
Oynak sular yalının alt katına misafir;  
Yeni dünyadan mahzun,resimde eski sefir.  
Her akşam camlarında yangın çıkan Üsküdar,  
Perili ahşap konak,koca bir şehir kadar...  
Bir ses,bilemem tanbur gibi mi,ud gibi mi?  
Cumbalı odalarda inletir "Katibim"i...  
Kadını keskin bıçak,  
Taze kan gibi sıcak...  
İstanbul,  
İstanbul...

Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!

Yedi renk,yedi sestten sayısız belirişler...  
Eyüp öksüz,Kadıköy süslü,Moda kurumlu,  
Adada rüzgâr,uçan eteklerden sorumlu.  
Her şafak Hisarlarda oklar çıkar yayından  
Hâlâ çığlıklar gelir Topkapı Sarayından.  
Ana gibi yâr olmaz,İstanbul gibi diyar;  
Güleni şöyle dursun,ağlayanı bahtiyar...  
Gecesi sümbül kokan  
Türkçesi bülbül kokan  
İstanbul,  
İstanbul...

**Necip Fazıl KISAKÜREK**  
(Çile)

#### BÜLBÜL

Bütün dünyaya küskündüm, dün akşam pek bunalmıştım:  
Nihayet bir zaman kırlarda gezmiş, köyde kalmıştım.

Şehirden çıkmak isterken sular zaten kararmıştı;  
Pek ıssız bir karanlık sonradan vadiyi sarmıştı.

Işık yok, yolcu yok, ses yok, bütün hilkat kesilmiş lâl...  
Bu istiğrakı tek bir nefha olsun etmiyor ihlâl.

Muhitin hali "insaniyet"in timsalidir sandım;  
Dönüp maziye tırmandım, ne hicranlar, neler andım!

Taşarken haşrolup beynimden artık bin müselsel yâd,  
Zalâmın sinesinden fıskıran memdûd bir feryad.

O müstağrak, o durgun vecdi nâgâh öyle coşturdu:  
Ki vadiden bütün, yer yer, eninler çağlayıp durdu.

Ne muhrik nağmeler, ya Rab, ne mevcamevc demlerdi:  
Ağaçlar, taşlar ürpermişti, güya Sur-ı mahşerdi!

-Eşin var âşîyanın var, baharın var ki beklerdin.  
Kıyametler koparmak neydi ey bülbül, nedir derdin?

O zümrüt tahta kondun, bir semavi saltanat kurdun,  
Cihanın yurdu hep çiğnense, çiğnenmez senin yurdun!

Bugün bir yemyeşil vâdi, yarın bir kıpkızıl gülşen,  
Gezersin hânumânın şen, için şen, kâinatın şen!

Hazansız bir zemin isterse, şayet ruh-ı serbâzın,  
Ufuklar, bu'd-i mutlaklar bütün mahkûm-ı pervâzın.

Değil bir kayda, sığmazsın kanatlandın mı eb'ada  
Hayatın en muhayyel gayedir âhrara dünyada.

Neden öyleyse matemlerle eyyâmın perişandır,  
Niçin bir katrecik göğsünde bir umman huruşandır?

Hayır matem senin hakkın değil, matem benim hakkım;  
Asırlar var ki aydınlık nedir hiç bilmez afakım.

Teselliden nasibim yok, hazan ağlar baharımda  
Bugün bir hanumansız serseriyim öz diyarımda.

Ne hüsrandır ki: Şark'ın ben vefâsız, kansız evlâdı,  
Serapa Garba çiğnettim de çıktım hâk-i ecdâdı!

Hayalimden geçerken şimdi, fikrim herc ü merc oldu,  
Salahaddin-i Eyyubi'lerin, Fatih'lerin yurdu.

Ne zillettir ki: nâkûs inlesin beyninde Osman'ın;  
Ezan sussun, fezâlardan silinsin yâdı Mevlâ'nın!

Ne hicrandır ki: en şevketli bir mâzi serâp olsun;  
O kudretler, o satvetler harâb olsun, türâb olsun!

Çökük bir kubbe kalsın ma'bedinden Yıldırım Hân'ın;  
Şenâatlerle çiğnensin muazzam Kabri Orhan'ın!

Ne heybettir ki: vahdet-gâhı dînin devrilip, taş taş,  
Sürünsün şimdi milyonlarca me'vâsız kalan dindaş!

Yıkılmış hân-mânlar yerde işkenceyle kıvransın;  
Serilmiş gövdeler, binlerce, yüz binlerce doğransın!

Dolaşsın, sonra, İslâm'ın harem-gâhında nâ-mahrem...  
Benim hakkım, sus ey bülbül, senin hakkın değil mâtem!

**Mehmet Âkif ERSOY**  
(Safahat)

#### BU VATAN KİMİN

Bu vatan toprağın kara bağrında  
Sıra dağlar gibi duranlarındır.  
Bir tarih boyunca onun uğrunda  
Kendini tarihe verenlerindir.

Tutuşup kül olan ocaklarından  
Şahlanıp köpüren ırmaklarından  
Hudutlara gazâ bayraklarından  
Alnına ışıklar vuranlarındır.

Ardına bakmadan yollara bakan  
Şimşek gibi çakan,sel olup coşan  
Huduttan hududa yol bulup koşan  
Cepheden cepheyi soranlarındır.

İleri atılıp sellercesine  
Göğsünden vurulup tam ercesine  
Bir gül bahçesine girercesine  
Şu kara toprağa girenlerindir.

Tarihin dilinden düşmez bu destan  
Nehirler gazidir,dağlar kahraman  
Her taşı bir yakut olan bu vatan  
Can verme sırrına erenlerindir.

**Orhan Şâik GÖKYAY**

## HÜZÜN ŞİİRİ

Çöl çöl olmuş kalbimiz bir hal olmuş bize  
Ne bülbül ne gül kalmış bir hal olmuş bize

Yağmalanmış kalbimin ülkesi Kudüs  
Filistin ve Endülüs bir hal olmuş bize

Buhara nerede ey baharı unutmuş kalbim  
Şam nerede bu akşam bir hal olmuş bize

Sürülmüş sahipleri canım İstanbul'un  
Tükenmiş gurbetlerde bir hal olmuş bize

Kurumuş ta içerden İstanbul çeşmeleri  
Kalmamış bir damla su bir hal olmuş bize

Bizlere sunulmuş gerçi şarabı kevser  
Nerdedir içenleri bir hal olmuş bize

Sen niçin susmaktasın ey şiiri şairin  
Bu zulüm boğmuş bizi bir hal olmuş bize

Önümüzde uçan sayfaları tarihin  
Savrulmuş dört bir yana bir hal olmuş bize

Geride paramparça bir şiir coğrafyası  
Yıkılmış viran olmuş bir hal olmuş bize

Çıkmaz olmuş nerdedir kahraman dergilerin  
Kahraman sayfaları bir hal olmuş bize

Öpsek yeridir hüznü gözlerinden  
Narin minarelerin bir hal olmuş bize

Kan gölleri içinde şimdi Filistin gülleri  
Kapanmış Kudüs yolları bir hal olmuş bize

Derin uykular tutmuş bizi ey  
Dağlar gürleyin bir hal olmuş bize

Ey bizi bekleyip bekleyip hüznülenen çağ  
Bir hal olmuş bize bir hal olmuş bize

**Osman SARI**  
(Önden Giden Atlılar)

## BAYRAK

Ey mavi göklerin beyaz ve kırmızı süsü  
Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü  
Işık ışık, dalga dalga bayrağım  
Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanın  
Mezarını kazacağım.  
Seni selamlamadan uçan kuşun  
Yuvasını bozacağım.

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder  
Gölgende bana da, bana da yer ver!  
Sabah olmasın, güneş doğmasın ne çıkar  
Yurda ay yıldızın ışığı yeter.

Savaş bizi karlı dağlara götürdüğü gün  
Kızılığında ısındık.  
Dağlardan çöllere düşürdüğün gün  
Gölgene sığındık.

Ey şimdi süzgün, rüzgârlarda dalgalı  
Barışın güvercini, savaşın kartalı  
Yüksek yerlerde açan çiçeğim  
Senin altında doğdum,  
Senin dibinde öleceğim.

Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim  
Varyüzünde yer beğen,  
Nereye dikilmek istersen  
Söyle, seni oraya dikeyim.

**Arif Nihat ASYA**  
(Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor)

## DÖKÜLÜŞ

Baktıkça gözlerine derinden  
Üstüme başıma güller dökülür  
Ve her şey kopar yerinden  
Bir bulut bir gülüş ve unutuş ellerinden  
Ellerinden beyazlıklar dökülür

Düşlerim ki kuşatır gökyüzünü  
Sonra yıldızlar dökülür  
Geçerim arasından kimsesiz çocukların  
Ağaçlardan ağıtlar dökülür

Akar saçlarımdan yalnızlığın ırmağı  
Kalbime dökülür

**Alâeddin ÖZDENÖREN**  
(Bütün Şiirleri)

## GÜNEŞ TOPLA BENİM İÇİN

-Karacaoğlan'a-

Seher yeli çık dağlara  
Güneş topla benim için  
Haber ilet dört diyara  
Güneş topla benim için

Umutların arasından  
Kirpiklerin arasından  
Döşte bıçak yarısından  
Güneş topla benim için

Yazdan kıştan ilkbahardan  
Mahpuslarda dört duvardan  
Doludizgin sevdalardan  
Güneş topla benim için

Seher yeli yar gözünden  
Havadaki kuş izinden  
Geceleyn gökyüzünden  
Güneş topla benim için

Ülkü TAMER

## ESENLIK BİLDİRİSİ

Bir şehrin urgan satılan çarşıları kenevir  
kandil geceleri bir şehrin buhur kokmuyorsa  
yağmurdan sonra sokaklar ortadan kalkmıyorsa  
o şehirden öcalmanın vakti gelmiş demektir.

Duygular paketlenmiş,tecime elverişli  
gövdede gökyüzünü kıskırtan şiir sahtedir  
gazeteler tutuklamış dünya kelimesini  
o dünyadan,o şiirden öcalmalı demektir.

Ölüm gelir,ölüm duygusuna karşı saygısız  
ve zekâ babacan tavrıyla tiksinti verir  
söz yavan,kardeşlik şarkıları gayetle tıkız  
öcalınmazsa çocuklar bile birden büyüyebilir

Yargı kesin : Acı duymak ruhun fiyakasıdır  
kin,susturur insanı ;adına çıdam denir  
susulunca tutulan çetele simsiyahtır  
o siyah öcalmakcasına gür ve bereketlidir.

Vandal yürek! Görün ki alkışlanasın  
ez bütün çiçekleri kendine canavar dedir  
haksızlık et,haksız olduğun anlaşılın  
yaşamak bir sanrı değilse öcalınmak gerektir.

İsmet ÖZEL  
(Erbain)

## SAN'AT

Yalnız senin gezdiğin bahçede açmaz çiçek,  
Bizim diyârımız da binbir bahârı saklar!  
Kolumuzdan tutarak sen istersen bizi çek,  
İncinir düz caddede dağda gezen ayaklar.

Sen kubbesinde ince bir mozayik arar da  
Gezersin kırk asırlık bir mâbedin içini,  
Bizi sarar bir sülüs yazı görsek duvarda,  
Bize heyecan verir bir parça yeşil çini...

Sen raksına dalarken için titrer derinden  
Çiçekli bir sahnede bir beyaz kelebeğin,  
Bizim de kalbimizi kımıldatır yerinden  
Toprağa diz vuruşu dağ gibi zeybeğin.

Fırtınayı andıran orkestra sesleri  
Bir ürperiş getirir senin sinirlerine,  
İstirap çekenlerin acıklı nefesleri  
Bizde geçer en hazin bir mûsikî yerine!

Sen anlayan bir gözle süzersin uzun uzun  
Yabancı bir şehirde bir kadın heykelini,  
Biz duyarız en büyük zevkini rûhumuzun  
Görünce bir köylünün kıvrılmayan belini...

Başka san'at bilmeyiz,karşımızda dururken  
Yazılmamış bir destan gibi Anadolu'muz.  
Arkadaş,biz bu yolda türküler tuttururken  
Sana uğurlar olsun...Ayrılıyor yolumuz!

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL  
(Han Duvarları)

**SANA, BANA, VATANIMA, ÜLKEMİN  
İNSANLARINA DAİR**

"Telgrafın tellerini kurşunlamalı"

Öyle değildi bu türkü bilirim

Bir de içime

-Her istasyonda duran sonra tekrar yürüyen-  
Bir posta katarı gibi simsiyah dumanlar dökerek  
Bazan gelmesi beklenen bazan ansızın çıkagelen  
Haberler bilirim mektuplar bilirim.

Gamdan dağlar kurmalıyım

Kayaları kelimeler olan

Kırk ikindi saymalıyım

Kırk gün hüznün boşaltan omuzlarıma saçlarıma

Saçlarının akışını anar anmaz omuzlarından

Baştan ayağa ıslanmalıyım

Gam dağlarına çıkıp naralar atmalıyım.

İçimde kaynayan bir mahşer var

Bu mahşer bir de annelerin kalbinde kaynar

Çünkü onlar yün örerken pencere önlerinde

Ya da çamaşır sererken bahçelerde

Aliverirler kara haberini ansızın

Okul dönüşü bir trafik kazasında

Can veren oğullarının.

Bir de gencecik âşıkların yüreklerini bilirim

Bir dolmuşta yorgun şoförler için bestelenmiş

Bir şarkıdan bir kelime düşüverince içlerine

Karanlık sokaklarına dalarak şehirlerin

Beton apartmanların sağır duvarlarını yumruklayan

Ya da melâl denizi parkların ıssız yerlerinde

Örneğin hind okyanusu gibi derin

İsyânın kapkara sularına dalan.

Nice akşamlar bilirim ki

Karanlığını

Bir millet hastanesinde

Dokuz kişilik kadınlar koğuşu koridorunda

Başını kalorifer borularına gömmüş

Beyaz giysilerinden uykular dökülen tabiblerden

Haber sormaya korkan

Genç kızların yüreğinden almıştır.

Bir de baharlar bilirim

Aparman odalarında büyüyen çocukların bilmediği ,  
bilemeyeceği

Anadolu bozkırlarında

İstanbuldan çıkıp diyarbakire doğru

Tekerleri

Yamalı asfaltları bir ağustos susuzluğu ile içen

Cesur otobüs pencerelerinden

Bilinçsiz bir baş kayması ile görülen

Evrensel kadınların iki büküm çapa yaptıkları  
tarla kenarlarında

Çıplak ayakları yumuşak topraklara batmış

ırgat çocuklarının

Bir ellerinde bayat bir ekmeği kemirirken

Diğer ellerinde sarkan yemyeşil bir soğanla gelen.

Yazlar bilirim memleketime özgü

Yığıt köy delikanlılarının

İncir çekirdeği meselelerde birbirlerini kurşunladıkları

Birinin ölü dudaklarından sızan kan daha kurumadan

Üstüne cehennem güneşlerde göğermiş mor sinekler  
konup kalkan

Diğeri kan ter içinde yayla yollarında

Mavzerinin demirini alına dayamış

Yüreği susuzluktan bunalan

İçinden mahpushane çeşmeleri akan

Ansızın kalkan keklikleri jandarma baskını sanıp

Apansız silahına davranan

Nice delikanlıların figüranlık yaptığı

Yazlar bilirim memleketime özgü.

Güzler bilirim ülkeme dair

Karşılıksız kalmış bir sevda gibi gelir

Kalakalmış bir kıyıda melûl ve تنها

Kalbim gibi

Kaybolmuş daracık ceplerinde elleri

Titreyen kenar mahalle çocukları

Bir sıcak somun için yalın kat bir don için

Dökülürler bulvarlara yapraklar gibi.

Kadınlar bilirim ülkeme ait

Yürekleri akdeniz gibi geniş, soluğu afrika gibi sıcak

Göğüsleri çukurova gibi münbit

Dağ gibi otururlar evlerinde

Limanlar gemileri nasıl beklerse

Öyle beklerler erkeklerini

Yaslandın mı çınar gibidir onlar sardın mı umut gibi.

İsyân şiirleri bilirim sonra

Kelimeler ki tank gibi geçer adamın yüreğinden

Harfler harb düzeni almıştır mısralarda

Kimi bir vurguncuyu gece rüyasında yakalamıştır

Kimi bir soygun sofrasında ışıklı salonlarda

Hırsızın gırtlığına tıkanmıştır.

Müslüman yürekler bilirim daha

Kızdı mı cehennem kesilir sevdi mi cennet

Eller bilirim haşin hoyrat mert

Alınlar görmüşüm ki vatanımın coğrafyasıdır

Her kırılgı sorulacak bir hesabı

Her çizgisi tarihten bir yaprağı anlatır.

Bütün bunların üstüne

Hepsinin üstüne sevda sözleri söylemeliyim

Vatanım milletim tüm insanlar kardeşlerim

Sonra sen gelmelisin dilimin ucuna adın gelmeli

Adın kurtuluştur ama söylememeliyim

Can kuşum umudum canım sevgilim.

**Erdem BAYAZIT**

(Şiirler)

## SİTÂRE

"Çeşmek be zen sitâre  
Ez men mekon kenâre"

### Nerden çıktın böyle karşıma Sitâre

Efsaneler dökülüyor gülüşlerinden  
Kırpiklerin yüreğime batıyor  
Telâşlı bir kalabalığın ortasında  
Ayaküstü konuşuyoruz  
Nedim'in nigezbân nergisleri gibi  
Üstümüzde bütün nazarlar  
Çok utanıyorum Sitâre  
Dün oturup hesâp ettim  
Sen doğduğun zaman  
Ben bir askerî mektepte talebeymişim  
Sen bilmezsin Sitâre  
Burada gündüzler çekip durduğumuz bir mercan tesbih  
Geceler içinde uyuduğumuz birer siyah buluttu  
Her akşam dokuzda yat borusu çalardı  
Yat borusu baştan aşağı hüznün çalardı  
Bir derin uykuya atardım kendimi  
Siyah benli bir kız düşlerime kaçardı  
Ben de onu alır anamın düşlerine kaçardım

Bu azgın kalabalıkta seni tam duyamıyorum  
Gözlerin mi daha sıcak gülüyor  
Yoksa dudakların mı anlıyamıyorum

Seninle konuşurken Sitâre  
Aklıma yıldızlar dökülüyor  
Bir çâresiz Zühre oluyorsun Bâbil caddelerinde  
Ateş gözlü kâhinler konuşuyorlar arkadan  
Binlerce meşâlenin aydınlığı kımıldıyor saçlarında  
Gökyüzü salkım salkım  
Zigguratlar tıklım tıklım  
Dönüp dolaşıp dudaklarına takılıyor aklım  
Ah benim bu akıldan sıyrılmış aklım  
Kimi gün boşlukta konacak yer bulamayan  
Kimi gün inatçı yosunlar gibi  
Kepez diplerine yapışan aklım  
Gözlerine baktığım zaman Sitâre  
Bütün çöllere ay doğuyor  
Yoldaş ediyorum kendime  
Imrül Kays'ı Antere'yi A'şâ'yı  
En kuytu vahaları dolaşıyorum  
Hangi vahaya gitsem çadırlar sökülmüş Sitâre  
Çadırla su arasında bir cılga var  
O cılgada nârin ayak izlerin var  
Durgun suya düşüp kalmış gözlerin var

Bu azgın kalabalıkta seni tam duyamıyorum  
Gözlerin mi daha sıcak gülüyor  
Yoksa dudakların mı anlıyamıyorum

Bazan sapsarı bir benizle geliyorsun  
Huysuz çizgileri alnında uykusuzluğun  
Biliyorum içinde bir sızı var

Bıçak ağzı gibi ince bir sızı var  
Bu sızdır işte seni verimsiz kılan  
Züheyr'in Suâd'ı gibi keremsiz kılan  
Kuzeyden güneye güneyden kuzeye  
Hey gidip geliyorum bu çöllerde  
Kureyş'in heybetli ve inatçı develeri  
Hiç aldirmeden benim esmer sevdâma  
Geviş getiriyorlar ufuklara bakarak  
Ben kaçıp Yesrib'e sığınıyorum  
Yesrib bahâne bir kitaba sığınıyorum  
Dağda, ovada, bâdiye okuduğum hep elif  
Elif diyorum Sitâre sineme elif çekiyorum  
"Âh minel aşkı ve hâlâtihî..."  
Çok eski bir gerçektir bu biliyorum

Bu azgın kalabalıkta seni tam duyamıyorum  
Gözlerin mi daha sıcak gülüyor  
Yoksa dudakların mı anlıyamıyorum

Sinsi bir yağmur altında berâber yürüyoruz  
Ve ikimiz de ısınıyoruz  
Ben ne yağmurlar gördüm Sitâre  
Ben kaç kere iliklerime kadar ıslandım  
Bilmiyorum sen kaç yaşındaydın  
Ben göğü hep kurşun bir kubbe gibi ağır  
O şehirde sıırsıklam gezerdim  
Bölük bölük insanlar boşanırdı tapınaklardan  
Tapınaklar insanları safra gibi atardı  
Sonra hepsi bir yere toplanıp bana bakarlardı  
Birgün bu şehrin kirli yağmurları alıp götürürdü beni  
Gidip bir Uygur çadırında göğü dinledim  
Kara bulutlar kükrerken bir Kaşgar sabahında  
Oturup Aprunçur Tigin ile seni konuştuk  
Bakışlarımı sunuyorum tereddütsüz alıyorsun  
Gizli bir tebessümle çağırıyorum geliyorsun  
Kaşı karam, gözü karam, saçı karam  
Umay gibi yumuşak huylum  
Nerden çıktın karşıma böyle  
Sesin ılık bir bahar güneşi gibi  
İğil iğil akıyor içime  
Asya'nın bozkırlarında ordular düşüyor peşime  
Yığılıp kalmışım bu Anadolu toprağına Sitâre  
Adam akıllı yorulmuşum  
Ellerin böyle olmamalıydı ellerine acıyorum  
Ve kim bilir kaç yıldan beri kalbimi öğütüyorum  
Durup durup ıssız yerlerde  
Güçlü ol ey kalbim güçlü ol  
Daha çok işimiz var diyorum

Bu azgın kalabalıkta seni tam duyamıyorum  
Gözlerin mi daha sıcak gülüyor  
Yoksa dudakların mı anlıyamıyorum

**Dilaver CEBECİ**  
(Bütün Şiirleri)

## SÜRGÜN ÜLKEDEN BAŞKENTLER BAŞKENTİNE

### II

Gelin gülle başlayalım atalara uyarak  
Baharı koklayarak girelim kelimeler ülkesine  
Bir anda yükselen bir bülbül sesi  
-Erken erken karlar ortasında  
Güneş dönmüş ışık saçan bir yumurta-  
Bana geri getirir eski günleri  
...Paslanmış demir bir kapı açılır  
Küf tutmuş kilitler gıcırdarken  
Ta karanlıklar içinde birden  
Bir türkü gibi yükselirsin sen  
Fısıldarım sana yıllarca içimde biriken  
Söyleyemediğim ateşten kelimeleri  
Şuuraltım patlamış bir bomba gibi  
Saçar ortalığa zamanın  
Ağaran saçın toz toprağını  
Bana ne Paris'ten  
Newyork'tan Londra'dan  
Moskova'dan Pekin'den  
Senin yanında  
Bütün türedi uygarlıklar umurumda mı  
Sen bir uygarlık oldun bir ömür boyu  
Geceme gündüzüme  
Gözlerin  
Lale Devrinden bir pencere  
Ellerin  
Baki'den Nefi'den Şeyh Galib'den  
Kucağıma dökülen  
Altın leylak

### III

Ölümler gelmiş çitlembikler sarmaşıklarla  
Tırmanmışlar surlarıma burçlarıma  
Kimi ırmaklardan yansıma  
Kimi kayalardan kırılma  
Kimi öteki dünyadan bir çarpılma  
İçi ölümle dolu  
Dönen bir huni  
Doğarken güneş  
Kesilmiş ölü yüzlerden  
Bir mozayik minyatürlerden  
Dokunur tenimize  
Soğuk bir azrail ürpertisiyle ay  
Ve birden senin sesin gelir dört yandan  
Menekşe kokulu sütunlardan  
Komşu dağlardaki nergislerden leylaklardan  
Gözlerine ait belgeler sunulur  
Ey aşkın kutlu kitabı  
Uçarı hayallere yataklık eden  
Peri bacalarının yasağı  
Gönlümün celladı acı mezmur  
Bana bıraktığın yazıt bu mudur  
Ölüm geldi bana düğün armağanın gibi  
Senden bir gök  
Senden yıldızlar ördüler

Ateş böcekleri  
O gece dört yanıma  
Ey bitmeyen kalbimin samanyolu destanı  
Sen bir anne gibi tuttun ufukları  
Ve çocuklar gülle anne arasında  
Seninle güller arasında  
Tuhaf bir ışık bulup eridiler  
Çocuklar dağ hücrelerinde erdiler  
Aramızdaki sırra  
Bir de ay ışığında büyüyen fısıltılar  
Gençlik monologları  
Seni alıp kaybolmuş zamanın çağiltısından  
Bana getiren  
Yasamız vardı  
Öfkeyle yazardın sen bir yüzüne  
Ölür ölür okurdum öbür yüzünde ben

### IV

Senin kalbinden sürgün oldum ilkin  
Bütün sürgünlüklerim bir bakıma bu sürgünün bir süreği  
Bütün törenlerin şöenlerin ayınların yortuların dışında  
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim  
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da  
Uzatma dünya sürgünümü benim  
Güneşi bahardan koparıp  
Aşkın bu en onulmazından koparıp  
Bir tuz bulutu gibi  
Savuran yüreğime  
Ah uzatma dünya sürgünümü benim  
Nice yorulduğum ayakkabılarımdan değil  
Ayaklarımdan belli  
Lambalar eğri  
Aynalar akrep meleği  
Zaman çarpılmış atın son hayali  
Ev miras değil mirasın hayaleti  
Ey gönlümün doğurduğu  
Büyüttüğü emzirdiği  
Kuş tüyünden  
Ve kuş sütünden  
Geceler ve gündüzlerde  
İnsanlığa anıt gibi yükselttiği  
Sevgili  
En sevgili  
Ey sevgili  
Uzatma dünya sürgünümü benim

Bütün şiirlerde söylediğim sensin  
Suna dedimse sen Leyla dedimse sensin  
Seni saklamak için görüntülerinden faydalandım  
Salome'nin Belkis'in  
Boşunaydı saklamaya çalışmam öylesine aşıkarsın bellisin  
Kuşlar uçar senin gönlünü taklit için  
Ellerinden devşirir bahar çiçeklerini  
Deniz gözlerinden alır sonsuzluğun haberini  
Ey gönüllerin en yumuşağı en derini  
Sevgili  
En sevgili

Ey sevgili  
Uzatma dünya sürgünümü benim

Yıllar geçti saban olumsuz iz bıraktı toprakta

Yıldızlara uzanıp hep seni sordum gece yarılarında  
Çatı katlarında bodrum katlarında  
Gölgendi gecemi aydınlatan eşsiz lamba  
Hep Kanlıca'da Emirgan'da  
Kandilli'nin kurşunu şafaklarında  
Seninle söyleyip durdum bir ömrün baharında yazında  
Şimdi onun birdenbire gelen sonbaharında  
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim  
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da  
Ey çağdaş Kudüs (Meryem)  
Ey sırrını gönlünde taşıyan Mısır (Züleyha)  
Ey ipeklere yumuşaklık bağışlayan merhametin kalbi  
Sevgili  
En sevgili  
Ey sevgili  
Uzatma dünya sürgünümü benim

Dağların yıkılışını gördüm bir Venüs bardağında  
Köle gibi satıldım pazarlar pazarında  
Güneşin sarardığını gördüm Konstantin duvarında  
Senin hayallerinle yandım düşlerin civarında  
Gölgendi yansıyıp duran bengisu pınarında  
Ölüm düşüncesinin beni sardığı şu anda  
Verilmemiş hesapların korkusuyla  
Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim  
Af dilemeye geldim affa layık olmasam da  
Sevgili  
En sevgili  
Ey sevgili  
Uzatma dünya sürgünümü benim

Ülkedeki kuşlardan ne haber vardır  
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır  
Aşk celladından ne çıkar madem ki yar vardır  
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır  
Hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır  
O şarkıya özenip söylenecek mısralar vardır  
Sakın kader deme kaderin üstünde bir kader vardır  
Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır  
Gün batsa ne olur geceyi onaran bir mimar vardır  
Yanmışsam külümden yapılan bir hisar vardır  
Yenilgi yenilgi büyüyen bir zafer vardır  
Sırların sırrına ermek için sende anahtar vardır  
Göğsünde sürgününü geri çağırın bir damar vardır  
Sendan ümit kesmem kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır  
Sevgili  
En sevgili  
Ey sevgili

SEZÂİ KARAKOÇ

## HAN DUVARLARI

Yağız atlar kişnedi, meşin kırbaç şakladı,  
Bir dakika araba yerinde durakladı.  
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,  
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar...  
Gidiyorum, gurbeti gönlümle duya duya,  
Ulukışla yolundan Orta Anadolu'ya.

İlk sevgiye benzeyen ilk acı, ilk ayrılık!  
Yüreğimin yaktığı ateşle hava ılık,  
Gök sarı, toprak sarı, çıplak ağaçlar sarı...  
Arkada zincirlenen yüksek Toros Dağları,  
Önde uzun bir kışın soldurduğu etekler,  
Sonra dönen, dönerken inleyen tekerlekler...  
Ellerim takılırken rüzgârların saçına  
Asıldı arabamız bir dağın yamacına.  
Her tarafta yükseklik, her tarafta ıssızlık,  
Yalnız arabacının dudağında bir ıslık!  
Bu ıslıkla uzayan, dönen kıvrılan yollar,  
Uykuya varmış gibi görünen yılan yollar  
Başını kaldırarak boşluğu dinliyordu.  
Gökler bulutlanıyor, rüzgâr serinliyordu.  
Serpilmeye başladı bir yağmur ince ince.  
Son yokuş noktasından düzlüğe çevrilince  
Nihayetsiz bir ova ağırttı benzimizi.  
Yollar bir şerit gibi ufka bağladı bizi.

Gurbet beni muttasıl çekiyordu kendine.  
Yol, hep yol, daima yol... Bitmiyor düzlük yine.  
Ne civarda bir köy var, ne bir evin hayali,  
Sonunda ademdir diyor insana yolun hali,  
Arasıra geçiyor bir atlı, iki yayan.  
Bozuk düzen taşların üstünde tıkırdıyan  
Tekerlekler yollara bir şeyler anlatıyor,  
Uzun yollar bu sestən silkinerek yatıyor...  
Kendimi kaptırarak tekerleğin sesine  
Uzanmış kalmışım yaylının şiltesine.  
Bir sarsıntı... Uyandım uzun süren uykudan;  
Geçiyordu araba yola benzer bir sudan.  
Karşıda hisar gibi Niğde yükseliyordu,  
Sağ taraftan çingirak sesleri geliyordu:  
Ağır ağır önümden geçti deve kervanı,  
Bir kenarda görüldü beldenin viran hanı.  
Alaca bir karanlık sarmadayken her yeri  
Atlarımız çözüldü, girdik handan içeri.  
Bir deva bulmak için bağrındaki yaraya  
Toplanmıştı garipler şimdi kervansaraya.  
Bir noktada birleşmiş vatanın dört bucağı,  
Gurbet çeken gönüller kuşatmıştı ocağı.  
Bir pırıltı gördü mü gözler hemen dalıyor,  
Göğüsler çekilerek nefesler daralıyor.  
Şişesi is bağlamış bir lambanın ışığı  
Her yüzü çiziyordu bir hüznün kırışığı.  
Gitgide birer ayet gibi derinleştiler  
Yüzlerdeki çizgiler, gözlerdeki çizgiler...  
Yatağımın yanında esmer bir duvar vardı,

Üstünde yazılarla hatlar karışmışlardı;  
Fani bir iz bırakmış burda yatmışsa kimler,  
Aygın baygın maniler, açık saçık resimler...

Uykuya varmak için bu hazin günde, erken,  
Kapanmayan gözlerim duvarlarda gezerken  
Birdenbire kıpkızıl birkaç satırla yandı;  
Bu dört mısra değil, sanki dört damla kandı.  
Ben garip çizgilere uğraşırken başbaşa  
Raslamıştım duvarda bir şair arkadaş'a;  
"On yıl var ayrımı Kınadağı'ndan  
Baba ocağından yar kucağından  
Bir çiçek dermeden sevgi bağından  
Huduttan hududa atılmışım ben"

Altında da bir tarih: Sekiz mart otuz yedi...  
Gözüm imza yerinde başka ad görmedi.  
Artık bahtın açıktır, uzun etme, arkadaş!  
Ne hudut kaldı bugün, ne askerlik, ne savaş;  
Araya gitti diye işlenme baharına,  
Huduttan götürdüğün şan yetişir yârına!...

Ertesi gün başladı gün doğmadan yolculuk,  
Soğuk bir mart sabahı... Buz tutuyor her soluk.  
Ufku tutuşturmadan fecrin ilk alevleri  
Arkamızda kalıyor şehrin kenar evleri.  
Bulutların ardında gün yanmadan sönüyor,  
Höyükler bir dağ gibi uzaktan görünüyor...  
Yanımızdan geçiyor ağır ağır kervanlar,  
Bir derebeyi gibi kurulmuş eski hanlar.  
Biz bu sonsuz yollarda varıyoruz, gitgide,  
İki dağ ortasında boğulan bir geçide.  
Sıkı bir poyraz beni titretirken içimden  
Geçidi atlayınca şaşırdım sevincimden:  
Ardımda kalan yerler anlaşıırken baharla,  
Önümüzdeki arazi örtülü şimdi karla.  
Bu geçit sanki yazdan kışı ayırıyordu,  
Burada son fırtına son dalı kırıyordu...  
Yaylınız tüketirken yolları aynı hızla,  
Savrulmaya başladı karlar etrafımızda.  
Karlar etrafı beyaz bir karanlığa gömdü;  
Kar değil, gökyüzünden yağın beyaz ölümdü...  
Gönlümde can verirken köye varmak emeli  
Arabacı haykırdı "İşte Araplıbeli!"  
Tanrı yardımcısı olsun gayrı yolda kalana  
Biz menzile vararak atları çekti hana.

Bizden evvel buraya inen üç dört arkadaş  
Kurmuştu tutuşan ocağa karşı bağdaş.  
Çıtırdayan çalılar dört cana can katıyor,  
Kimi haydut, kimi kurt masalı anlatıyor...  
Gözlerime çökerken ağır uyku sisleri,  
Çiçekliyor duvarı ocağın akisleri.  
Bu akisle duvarda çizgiler belirliyor,  
Kalbime ateş gibi şu satırlar giriyor;

"Gönlümü çekse de yârın hayali  
Aşmaya kudretim yetmez cibali  
Yolcuyum bir kuru yaprak misali  
Rüzgârın önüne katılmışım ben"

Sabahleyin gökyüzü parlak, ufuk açıktı,  
Güneşli bir havada yaylınız yola çıktı...  
Bu gurbetten gurbete giden yolun üstünde  
Ben üç mevsim değişmiş görüyordum üç günde.  
Uzun bir yolculuktan sonra İncesu' daydık,  
Bir handa, yorgun argın, tatlı bir uykudaydık.  
Gün doğarken bir ölüm rüyasıyla uyandım,  
Başucumda gördüğüm şu satırlarla yandım!

"Garibim namıma Kerem diyorlar  
Aslı'mı el almış haram diyorlar  
Hastayım derdime verem diyorlar  
Maraşlı Şeyhoğlu Satılmış'ım ben"

Bir kitabe kokusu duyuluyor yazında,  
Korkarım, yaya kaldın bu gurbet çıkmazında.  
Ey Maraşlı Şeyhoğlu, evliyalar adağı!  
Bahtına lanet olsun aşmadınsa bu dağı!  
Az değildir, varmadan senin gibi yurduna,  
Post verenler yabanın hayduduna kurduna!..

Arabamız tutarken Erciyes'in yolunu:  
"Hancı dedim, bildin mi Maraşlı Şeyhoğlu'nu?"  
Gözleri uzun uzun burkuldu kaldı bende,  
Dedi: "Hana sağ indi, ölü çıktı geçende!"

Yaşaran gözlerimde her şey artık değişti,  
Bizim garip Şeyhoğlu buradan geçmemişti...  
Gönlümü Maraşlı'nın yaktı kara haberi.

Aradan yıllar geçti işte o günden beri  
Ne zaman yolda bir han rastlasam irkilirim,  
Çünkü sizde gizlenen dertleri ben bilirim.  
Ey köyleri hududa bağlayan yaşlı yollar,  
Dönmeyen yolculara ağlayan yaşlı yollar!  
Ey garip çizgilerle dolu han duvarları,  
Ey hanların gönlümü sızlatan duvarları!...

Faruk Nafiz Çamlıbel

## SAKARYA TÜRKÜSÜ

İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya;  
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.

Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;  
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.

Her şey akar, su, tarih, yıldız, insan ve fikir;  
Oluklar çift; birinden nur akar; birinden kir.

Akıştı demetlenmiş, büyük, küçük, kâinat;  
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat?

Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne,  
Kurşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine;

Çatlıyor, yırtınıyor yokuşu sökmek için.  
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin?

Rabbim isterse, sular бүklüm бүклüm burulur,  
Sırtına Sakaryanın, Türk tarihi vurulur.

Eyvah, eyvah, Sakaryam, sana mı düştü bu yük?  
Bu dâva hor, bu dâva öksüz, bu dâva büyük!..

Ne ağır imtihandır, başındaki, Sakarya!  
Binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya?

İnsandır sanıyordum mukaddes yüke hamal.  
Hamallık ki, sonunda, ne rütbe var, ne de mal,

Yalnız acı bir lokma, zehirle pişmiş aştan;  
Ve ayrılık, anneden, vatandan, arkadaştan.

Şimdi dövün Sakarya, dövünmek vakti bu ân;  
Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri an!

Hani Yunus Emre ki, kıyında geziyordu;  
Hani ardına çil çil kubbeler serpen ordu?

Nerede kardeşlerin, cömert Nil, yeşil Tuna;  
Giden şanlı akıncı, ne gün döner yurduna?

Mermerlerin nabzında hâlâ çarpar mı tekbir?  
Bulur mu deli rüzgâr o sedayı: Allah bir!

Bütün bunlar sendedir, bu girift bilmeceleler;  
Sakarya, kandillere katran döktü geceler.

Vicdan azabına eş, kayna kayna Sakarya,  
Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya!

İnsan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su;  
Bir hayata çattık ki, hayata kurmuş pusu.

Geldi ölümlü yalan, gitti ölümsüz gerçek;  
Siz, hayat süren leşler, sizi kim dirilecek?

Kafdağını assalar, belki çeker de bir kıl!  
Bu ifritten sualin, kılını çekmez akıl!

Sakarya; sâf çocuğu, mâsum Anadolu'nun,  
Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun!

Sen ve ben, gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız;  
Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız!

Akrebin kısılcacında yağurmuş bizi kader;  
Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!

Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;  
Sen kıvrıl, ben gideyim, Son Peygamber Kılavuz!

Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;  
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!..

**Necip Fazıl KISAKÜREK**

## SÜLEYMANİYEDE BAYRAM SABAHİ

Artarak gönlümün aydınlığı her saniyede  
Bir mehabetli sabah oldu Süleymaniye'de  
Kendi gök kubbemiz altında bu bayram saati,  
Dokuz asrında bütün halkı, bütün memleketi  
Yer yer aksettiriyor mavileşen manzaradan,  
Kalkıyor tozlu zaman perdesi her an aradan.  
Gecenin bitmeğe yüz tuttuğu andan beridir,  
Duyulan gökte kanad, yerde ayak sesleridir.  
Bir geliş var!.. Ne mübarek, ne garib alem bul..  
Hava boydan boya binlerce hayaletle dolu..  
Her ufuktan bu geliş eski seferlerdendir;  
O seferlerle açılmış nice yerlerdendir.  
Bu sukünette karışıkca karanlıkla ışık  
Yürüyor, durmadan, insan ve hayalet karışık;  
Kimi gökten, kimi yerden üşüşüp her kapıya,  
Giriyor, birbiri ardınca, ilahi yapıya.  
Tanrının mabedi her bir tarafından doluyor,  
Bu saatlerde Süleymaniye tarih oluyor.  
Ordu-milletlerin en çok döğüşen, en sarpi  
Adamış sevdiği Allah'ına bir böyle yapı.  
En güzel mabedi olsun diye en son dinin  
Budur öz şekli hayal ettiği mimarının.  
Görebilsin diye sonsuzluğu her yerden iyi,  
Seçmiş İstanbul'un ufkunda bu kudsi tepeyi;  
Taşımış harcını gazileri, serdariyle,  
Taşı yenmiş nice bin işcisi, mimarıyla.  
Hür ve engin vatanın hem gece, hem gündüzüne,  
Uhrevi bir kapı açmış buradan gökyüzüne,  
Taa ki geçsin ezeli rahmete ruh orduları..  
Bir neferdir bu zafer mabedinin mimari.  
Ulu mabed! Seni ancak bu sabah anlıyorum;  
Ben de bir varisin olmakla bugün mağrurum;  
Bir zaman hendeseden abide zannettimdi;  
Kubben altında bu cumhura bakarken şimdi,  
Senelerden beri ru'yada görüp özlediğim  
Cedlerin mağfiret iklimine girmiş gibiyim.  
Dili bir, gönlü bir, imanı bir insan yığını  
Görüyor varlığının bir yere toplandığını;  
Büyük Allah'ı anarken bir ağızdan herkes  
Nice bin dalgalı Tekbir oluyor tek bir ses;  
Yükselen bir nakaratın büyüyen velvelesi,  
Nice tuğlarla karışmış nice bin at yelesi!  
Gördüm ön safta oturmuş nefer esvaplı biri  
Dinliyor vecd ile tekrar alınan Tekbir'i  
Ne kadar saf idi siması bu mu'min neferin!  
Kimdi? Banisi mi, mimarı mı ulvi eserin?  
Taa Malazgirt ovasından yürüyen Türkoğlu  
Bu nefer miydi? Derin gözleri yaşlarla dolu,  
Yüzü dünyada yiğit yüzlerinin en güzeli,  
Çok büyük bir iş görmekle yorulmuş belli;  
Hem büyük yurdu kuran hem koruyan kudretimiz  
Her zaman varlığımız, hem kanımız hem etimiz;  
Vatanın hem yaşayan varisi hem sahibi o,  
Görünür halka bu günlerde teselli gibi o,  
Hem bu toprakta bugün, bizde kalan her yerde,

Hem de çoktan beri kaybettiğimiz yerlerde.  
Karşı dağlarda tutuşmus gibi gül bahçeleri,  
Koyu bir kırmızılık gökten ayırmakta yeri.  
Gökte top sesleri var, belli, derinden derine;  
Belki yüzlerce şehir sesleniyor birbirine.  
Çok yakından mı bu sesler, çok uzaklardan mı?  
Üsküdar'dan mı? Hisar'dan mı? Kavaklar'dan mı?  
Bursa'dan, Konya'dan, İzmir'den, uzaktan uzağa,  
Çarpıyor birbiri ardınca o dağdan bu dağa;  
Şimdi her merhaleden, taa Beyazıt'dan, Van'dan,  
Aynı top sesleri birbir geliyor her yandan.  
Ne kadar duygulu, engin ve mübarek bu seher!  
Kadın erkek ve çocuk, gönlü dolanlar, yer yer,  
Dinliyor hepsi büyük hatıralar rüzgarını,  
Çaldıran topları ardınca Mohaç toplarını.  
Gökte top sesleri, bir bir, nerelerden geliyor?  
Mutlaka her biri bir başka zaferden geliyor:  
Kosva'dan, Niğbolu'dan, Varna'dan, İstanbul'dan..  
Anıyor her biri bir vak'ayı heybetle bu an;  
Belgrad'dan mı? Budin, Eğri ve Uyvar'dan mı?  
Son hudutlarda yücelmiş sıra-dağlardan mı?  
Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor?  
Barbaros, belki, donanmayla seferden geliyor!..  
Adalar'dan mı? Tunus'dan mı, Cezayir'den mi?  
Hür ufuklarda donanmış iki yüz pare gemi  
Yeni doğmuş aya baktıkları yerden geliyor;  
O mübarek gemiler hangi seherden geliyor?  
Ulu mabedde karıştım vatanın birliğine.  
Çok şükür Tanrıya, gördüm, bu saatlerde yine  
Yaşayanlarla beraber bulunan ervahı.  
Doludur gönlüm ışıklarla bu bayram sabahı.

YAHYA KEMAL BEYATLI

## YAĞMUR

Vareden'in adıyla insanlığa inen Nur  
Bir gece yansıyınca kente Sibir dağından  
Toprağı kirlerinden arındırır bir yağmur  
Kutlu bir zaferdir bu eabil dudağından  
Rahmet vadilerinden boşanır ab-ı hayat  
En müstesna doğuşa hamiledir kainat

Yıllardır boz bulanık suları yudumladım  
Bir pelikan hüznüyle yürüdüm kumsalları  
Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım

Hasretin alev alev içime bir an düştü  
Değişti hayal köşüm, gözümde viran düştü  
Sonsuzluk çiçeklerle donandı yüreğimde  
Yağmalanmış ruhuma yeni bir devran düştü

İhtiyar cübbesinden kan süzülür Nebi'nin  
Gökyüzü dalgalanır ipektan kanatlarla  
Mehtabını düşerken o mühür sahibinin  
Sarsılır Ebu Kubeys kovulmuş feryatlarla  
Evlerin anasına dikilir yeşil bayrak  
Yeryüzü avaredir, yapayalnız ve kurak

Zaman, ayaklarımda tükendi adım adım  
Heyula, bir ağ gibi ördü rüyalarımı  
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım

Yağmur, gülşenimize sensiz, baldıran düştü  
Düşmanlık içimizde; dostluklar yaban düştü  
Yenilgi,ilmek ilmek düğümlendi tarihe  
Her sayfada talihsiz binlerce kurban düştü

Bir güzide mektuptur, çağların ötesinden  
Ulaşıntı intizarın yaldızlı sabahına  
Yayılr o en büyük muştı, pazartesiinden  
Beyazlık dokunmuştur gecenin siyahına  
Susuzluktan dudağı çatlayan gönüllerin  
Sükutu yar, sevinci dualar kadar derin

Çaresiz bir takvimden yalnızlığa gün saydım  
Bir cezir yaşadım ki, yaşanmamış mazide  
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım

Sensiz kaldırımlara nice güzel can düştü  
Yarılan göğsümüzden umutlar bican düştü  
Yağmur, kaybettik bütün hazinesini ceddin  
En son, avucumuzdan inci ve mercan düştü

Melekler sağnak sağnak gülümser maveradan  
Gümüş ibrik taşıyan zümrüt gagalı kuşlar  
Mutluluk nağmeleri ısıtırler Hıra'dan  
Bir devrim korkusuyla halkalanır yokuşlar  
Bir bebeğin secdeye uzanırken elleri  
Paramparça, ateşler şahının hayalleri

Keşke bir gölge kadar yakınında dursaydım  
O mücella çehreni izleseydim ebedi  
Sana sıırıslıklam bir bakış da ben olsaydım

Sarardı yeşil yaprak; dal koptu; fidan düştü  
Baykuşa çifte yalı; bülbüle zindan düştü  
Katil sinekler deldi hicabın perdesini  
İstiklal boşluğuna arılar nadan düştü

Dolaşan ben olsaydım Save'nin damarında  
Tablosunu yapardım yıkılan her kulenin  
Ebedi aşka giden esrarlı yollarında  
Senden bir kıvılcımın, süreyya bir şulenin  
Tarasaydım bengisu fışkıran kakülünü  
On asırlık ocağın savururdum külünü

Bazen kendine aşık deli bir fırtınaydım  
Fırtınalar önünde bazen bir kuru yaprak  
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım

Sensizlik depremiyle hancı düştü; han düştü  
Mazluma sürgün evi; zalime cihan düştü  
Sana meftun ve hayran, sana ram olanlara  
Bir bela tüneline ağır imtihan düştü

Badiye yaylasında koklasaydım izini  
Kefenimi biçseydi Ebva' da esen rüzgar  
Seninle yıkasaydım acılar dehlizini  
Ne kaderi suçlamak kalırdı, ne intihar  
Üstüne pırıl pırıl damladığın bir kaya  
Bir hurma çekirdeği tercihimdir dünyaya

Suskunluğa dönüştü sokaklarda feryadım  
Tereddüt oymak oymak kemirdi gururumu  
Bahira' dan süzülen bir yaş da ben olsaydım

Haritanın en beyaz noktasına kan düştü  
Kırıldı adaletin kılıcı; kalkan düştü  
Mahkumlar yargılıyor; hakimler mahkum şimdi  
Hakların temeline sanki bir volkan düştü

Firakınla kavrulur çölde kum taneleri  
Ahuların içinde sevdan akkor gibidir  
Erdemin, bereketin doldurur haneleri  
Sensiz hayat toprağın sırtında ur gibidir  
Şemsiyesi altında yürürsün bulutların  
Sensiz, yükü zehirdir en güzel imbatların

Devlerin esrarını aynalara sorsaydım  
Çözülürdü zihnimde buzlanmış düşünceler  
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım

Sensiz, tutunduğumuz dallardan yılan düştü  
İlkin karardı yollar, sonra heyelan düştü  
Güvenilen dağlara kar yağdı birer birer  
Sensizlik diyarından püsküllü yalan düştü

Yağmur, duysam içimin göklerinden sesini  
Yağarsın; taşlar bile yemyeşil filizlenir  
Yıldırımlar parçalar çirkefin gölgesini  
Sel gider ve zulmetin çöplüğü temizlenir  
Yağmur, bir gün kurtulup çağın kundaklarından  
Alsam, ölümsüzlüğü billur dudaklarından

Madeni arzuların ardında seyre daldım  
Küflü bir manzaranın çürüyen güllerini

Senin için görülen bir düş de ben olsaydım

Şehirler kabus dolu; köylere duman düştü  
Tersine döndü her şey sanki; asuman düştü  
Kırık bir kayık kaldı elimizde, hayali

Hazindir ki, dertleri aşmaya umman düştü  
Ayrılığın bağrımda büyüyen bir yaradır  
Seni hissetmeyen kalp, kapısız zindan olur  
Sensiz doğrular eğri, beyaz bile karadır  
Sesini duymayanlar girdabında boğulur  
Ana rahminde ölür sensizlikten bir cenin  
Şaşkınlığa açılır gözleri, görmeyenin

Saatlerin ardında hep kendimi aradım  
Bir melal zincirine takıldı parmaklarım  
Yeryüzünde seni bir görmüş de ben olsaydım

Sensiz, ufuklarıma yalancı bir tan düştü  
Sensiz, kıtalar boyu uzayan vatan düştü  
Bir kölelik ruhuna mahkum olunca gönül  
Yüzyıllardır dorukta bekleyen sultan düştü

Ay gibisin; güneşler parlıyor gözlerinde  
Senin tutkunla mecnun geziyor güneş ve ay  
Her damla bir yıldız süslüyor göklerinde  
Sümeyra'yı arıyor her damlada bir saray  
Tohumlar ve iklimler senindir; mevsim senin  
Mekanın fırçasında solmayan resim senin

Yağmur, bir gün elimi ellerinde bulsaydım  
Güzellik şahikası gülümserdi yüzüme  
Senin visalinle bir gülmüş de ben olsaydım

Tavanı çöktü aşkın; duvarlar üryan düştü  
Toplumun gündemine koyu bir isyan düştü  
İniltiler geliyor doğudan ve batıdan  
Sensizlikten bozulan dengeye ziyan düştü

Islaklığı sanadır ahımın, efganımın  
İçimde hicranınla tutuşuyor nağmeler

Sendendir eskimeyen cevheri efkarımın  
Nazarın ok misali karanlıkları deler  
Bu değirmen seninle dönüyor; ahenk senin  
Renkleri birbirinden ayıran mihenik senin

Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım  
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın  
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım

NURULLAH GENÇ

Bir hüznün ülkesine gömülüp kaldı adım  
Kapanıyor yüzüme aralanan kapılar  
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım

Yağmur, sayrılığıma seninle derman düştü  
Beynimin merkezine ölümsüz ferman düştü  
Silindi hayalimden bütün efsunu ömrün  
Bir dönüm noktasında aklıma Rahman düştü

Nefesinle yeniden çizilecek desenler  
Çehreler yepyeni bir değişim geçirecek  
Aydınlığa nurunla kavuşacak mahzenler  
Anneler çocuklara hep seni içirecek  
Yağmur, seninle biter susuzluğu evrenin  
Sana mü'mindir sema; sana muhtaçtır zemin

Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım  
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın  
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım

Kardeşler arasına heyhat, su-i zan düştü  
Zedelendi sağduyu; körleşen iz'an düştü  
Şarkısıyla yaşadık yıllar yılı baharın  
İnsanlık bahçemize sensizlik hazan düştü

Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım  
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım  
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım  
Sana sıırıslıklam bir bakış da ben olsaydım  
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım  
Bahira'dan süzülen bir yaş da ben olsaydım  
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım  
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım  
Yeryüzünde seni bir görmüş de ben olsaydım  
Senin visalinle bir gülmüş de ben olsaydım  
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım